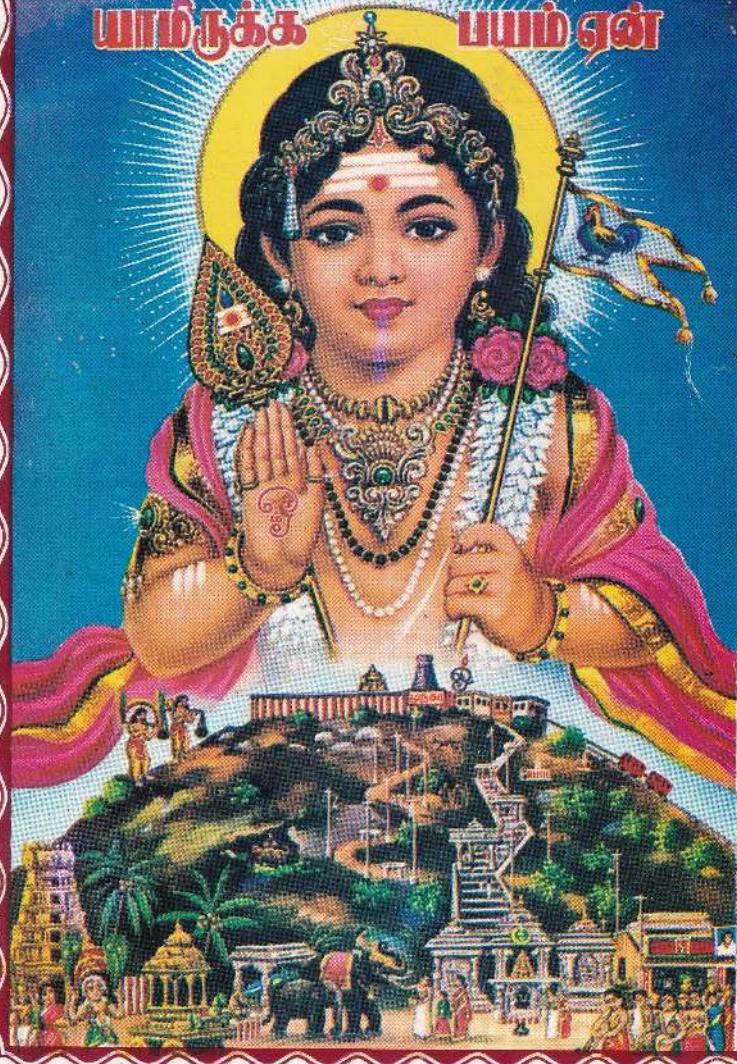

யாங்குக்க

பயம் ஏன்

தீருநல்லூர்ப் பீர்ணைக்துயிழ்

சேந்தன்

வ.
சிவமயம்

க்ராமங்களுக்கு
பூரித்து நான்கை நாகரையுள்ளுக்கு
(நாகரையை நாகரையை நாகரையை)

100/- மேற்கொண்டு
100/- மேற்கொண்டு

திருநல்லூர் திருமுருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

காலாடி தூண்பாற்றி
ஆகிறோம் நான்காலாடி

சேந்தன்

வெளியீடு:
திருநல்லூர் தேரடிமுருகனடியார்கள்

விஷா வருடம் ஐல - 2001

திருநல்லூர் தேரடிமுருகனடியார்கள்

திருநல்லூர்
திருமுருகன் பிள்ளைத்தமிழ்
(பண்ணோடு அமைந்த பாடல்கள்)

முதற்பதிப்பு - 750 பிரதிகள்
விட - வருடம் யூலை — 2001

தனிப்பிரதி ரூபா: 50-00

விற்பனைத் தொகை
நல்லூரான் திருப்பணிக்கே.

கால்திட்டு

அச்சுப்பதிப்பு அன்பளிப்பு:-

போஸ்கோ பதிப்பகம்,
நல்லூர்.

1002 - கையீடு ப்ரசும் - தமிழ்

સંગ્રહિત કાવ્ય રાખા

வினாக்களைப் பதித்து விட வேண்டும். மு-3221
மலர்ச்சி என்றால்

ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಾಪ (2) ಮತ್ತು ಕಾಮಕಂಪ

2025 RELEASE UNDER E.O. 14176

சுமார்ப்பணம்

๑๒ พระภูมิ ภูมิ ภูมิ . ๔

தாந்திரம்

திருவாறைகள்

ாக தாமரைகளுக்கு.

१२	திருநல்லூர்	.४
१३	திருவாறுப்பக்கம்	.५
१४	உசைப ப்பக்கம்	.६
१५	திருமுருகன்	.७
१६	உசைப விரைவு	.८
१७	உசைப சிற்கி	.९
१८	உசைப பெண்ணி	.१०
१९	பாத தாமரைகளுக்கு.	.११

பிள்ளைத்தமிழும்

1923-ம் ஆண்டு சேவகப்பெருமான்
அவர்கள் இயற்றிய

திருக்குளச்சிறப்பு (சில) பாடல்களும்

உள்ளுறை

வாழ்த்துரை

அனிந்துரை

ஆசியுரை

அறிமுகவுரை

பக்கம்

1.	காப்புப்பருவம்	3
2.	செங்கிரைப் பருவம்	9
3.	தாலப்பருவம்	15
4.	சப்பாணிப் பருவம்	21
5.	முத்தப் பருவம்	27
6.	வருகைப் பருவம்	33
7.	அம்புவிப் பருவம்	39
8.	சிற்றில் பருவம்	45
9.	சிறுபறைப் பருவம்	51
10.	சிறு தேர்ப் பருவம்	57

பிராம்பத்தையும் காலாரிபி விடக ராம்ப்ராமபிடி
இங்காபி சட்டி நிலை நிலைப்படியைக்கொண்டிப் பிள்ளைகள் மூப
ஷாவிஸ்பாப பிள்ளைப் பூஷிவிரோபம் மூப சில்லை
ஷா அடியேன் வழிபடு தெய்வம் நல்லைத் திருமுருகன்.
அவனைப் பாடவேண்டும் என்பது எனது வேணவா.
அதனாலே முன் பாடினேன்; பின்னும் பாடினேன்;
இன்னும் பாடுவேன்.

“ மானிடப் பேறெடுத்தவர்களாகிய யாம்
இவ்வடம்பெடுத்தது இறைவனை வழிபட்டு முத்தி
யின்பம் பெறும் பொருட்டே” என்பது நாவலர் வாக்கு.

இறை வழிபாட்டிற்கு ஊன்றுகோலாய் உறு
துணையாய் இருப்பன நால்களே. அதுவும் சஞ்சிவி
போன்ற தேவார, திருவாசக தோத்திர நால்களும்,
சிவஞானபோதம், சித்தியார் போன்ற சாஸ்திர
நால்களுமாகும்.

அப்படியாயின் நீ ஏன் பாடினாய் - பாடுகிறாய்
என்ற வினா எழலாம். அம் மகான்களுக்குப் பிற்பட்ட
வர்களும், அவர்களுக்குப் பிற்பட்டவர்களும் பாடியிருக்
கிறார்கள். இன்னும் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடியேனுக்கும் ஒன்று பக்தி; மற்றொன்று,
மற்றவர்களையும் முருகனை நினைக்கவாவது செய்ய
மன்றோ! என்பாடல் “கான மயிலாடக் கண்டிருந்த
வான்கோழி” ஆடுவது போல்வதாயினும் மற்றோர்களை
யும் இறையை நினைக்கவாவது செய்யுமன்றோ!

இனி,

“குழவி மருங்கினும் வீழுவதாகும்” என்பது
தொல்காப்பியம். நச்சினார்க்கினியார் உரை வகுக்குங்
கால், பிள்ளைத் தமிழைப் பிரபந்தங்களுள் அடக்குவர்.
யானும் அவ்வாசை மீக்கொள் பாடினேன்.

பெரியாழ்வார் கண்ணபிரானைக் குழந்தையாகப் பாடியுள்ளார். குமரகுருபரர், பகழிக்கூத்தர் போன்ற பல மகாங்கள் பிள்ளைத்தமிழ் பாடியுள்ளனர். நல்லை முருகன் மேல் யானுமொரு பிரபந்தம் பாடியுள்ளேன். அவர்கள் பாடல் மலைச்சிகரம். அடியேன் பாடல் அம் மலைக்கீழ்க் கானும் சிறுகுட்டை.

கைதேர்ந்த சிற்பிகள் கல்லினாலும் உலோகங்களினாலும் செதுக்கிய சிலைகளை வைத்து வழிபடு கிறார்கள். சிலர் சாணத்தினால்பிள்ளையாரைப் பிடித்து வைத்து வழிபடுகிறார்கள் அல்லவா? என்பாடல் சாணத்தினால் செய்த பிள்ளையாரே!

அடுத்து;

நல்லூர் தேரடி, செல்லப்பா சவாமிகள், யோகர் சவாமிகள் தவஞ்செய்த இடம். இரு வில்வமரங்களுஞ் சான்றுபகருகின்றன.

இந்றைக்கு ஒரு சில ஆண்டுகளாகத் தினமும் மாவை ஐந்து மணிக்கு மேல் திருமுறைகளும் புராண படனமும் நற்சிந்தனைகளும் சில அடியார்களுமாகச் சேர்ந்து படித்தும் பொருள் சொல்லியும் வருகின்றோம்.

அடியேன் எழுதிய நூலுக்கு அவர்களுடைய உதவி கொண்டும், நல்லூர் போஸ்கோ அதிபர் அச்சமுத்தத்தை இனாமாகச் செய்து தந்தமை கொண்டும், இவற்றுக் கெல்லாம் மேலாக திருவருளின் துணை கொண்டும் அடிநாயேன் ஒருவாறு இந்நாலைச் செய்துள்ளேன்.

இதிற் பங்குகொண்ட அத்தனை பேருக்கும் நம் முருகன் கருணை செய்வானாக!

நன்றி.
சி. கார்த்திகே (சேந்தன).

மதிப்புரை

பண்டிதர் சி. கார்த்திகேசு ('சேந்தன்') அவர்கள் பாடிய நல்லூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் இவ்வாண்டு நல்லூர் முருகப்பெருமானுடைய பெருவிழாத் தொடக்கத் துடன் வெளிவருகின்றது. பண்டிதமணி அவர்களுடைய மாணாக்கர் பரம்பரையிலே சிலர்தான் இப்பொழுது வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களுள் கவிஞர் சேந்தன் சிறப்புற்று விளங்குகிறார். முருகப்க்தராகிய இவர் முருகனைப் பாடுவதிலே பரவசமடை பவர்.

பிள்ளையைப் பாடாத கவிஞரே இல்லையென வாம். பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி தொடக்கம் பாரதி. பின்னர் எத்தனையோ பல கவிஞர்கள் வரை இப்பாடல் மரபு தொடர்ந்து வருகின்றது. "குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத் துக்கு உரை வகுக்கும் நச்சினார்க்கினியர் பிள்ளைத் தமிழ் பிரபந்தத்தின் உறுப்புகள் பற்றி இச்சுத்திரம் குறிப்பிடுவதாகக் கூறுகிறார். பெரியாழ்வாருடைய திருமொழியிலே கண்ணக்குழந்தை பற்றி பாடுகிறார். இப்பாடல்களைப் படிக்கும்போது, பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தம் ஓரளவு தோன்றிவிட்டது எனக் கூறங்கூடிய தாயுள்ளது. வரலாறுந்த வகையிலே குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழ் என்பதே முதலில் தோன்றிய பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தமாகும்.

நல்லை முருகப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் ஒரு சிறந்த பதியாகும். அலங்காரக் கந்தன் விரும்பியுறையும் அருமையான பதி இது. ஆறுமுகநாவலருடைய மண் இது. இத்தகைய பதியுறை தமிழ் முருகனைப் பிள்ளையாகக் கண்டு பாடுகிறார். பண்டிதர் கார்த்திகேசு அவர்கள். பாடுதற்கு முன்னர் குலதெய்வமாகிய முருகனைப் பாடுகிறார்:

“அம்மை பங்கன் அவள்விழி ஸந்தருள்
கொம்மை வார்முலை யாரிரு பாகனாய்
எம்மை ஆட்கொள நல்லை எழுந்தருள்
கூத்துப்பேம்மைக் கந்தநின் சேவடி சென்னியோ”

கவிஞருடைய பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாக்களைப் படித்த
போது அவகுடைய தமிழிலக்கியப் புலமையினையும்,
யாப்புனையும் ஆற்றவினையும் இலகுவிலே காணக்
கூடியதாயுள்ளது. பல்வகைச் சந்தங்களில் யாப்புனையும்
கவிஞருடைய ஆற்றல் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது.
செங்கிரைப் பருவம் பாடவந்த கவிஞர்,

“செந்தா மரையடி கிணகினி தன்னொடு
சிலம்பு கலந்தாட
திருமலர் உச்சிச் சுட்டியிற் கட்டிய
செந்திறங் சேர்ந்தாட”
என்றொரு சந்தத்திலே பாடுகிறார். பின்னர்,

“நக்கிரன் சாபமறச் சிவபூசை
நன்றாகச் செய்துவரு நாளதொன்றில்”
என்று இன்னொரு சந்தத்திலும்,

“இன்றெங்கள் திருநல்லை இறைஞ்சி ஏத்தும்
எழிற்செல்வப் பெருமானே ஆடுசெங்கை”
என்று வேறொரு சந்தத்திலும்,

“பருதியின் அனலென எழுசின அவுணரின்
பலபடை எதிர்மோத”
என்று வேறுபட்ட சந்தத்திலும் பாடுவதை இங்கு
வகைமாதிரிக்குத் தந்துள்ளேன்.

செந்தன் குழந்தைக் கவிகள் என்னும் நூலிலே
கவிஞர் செந்தன் பிள்ளைகளை, பிள்ளைகளுக்குரிய
வற்றைப் பாடினார். நல்லை நாற்பது நூலிலே
நல்லூர்க் கந்தனை அருமையான கீர்த்தனைகளிலே
பாடியுள்ளார். இவ்விரு நாற்பொருளையும் இணைப்பு

தாக இப்பிள்ளைத்தமிழ் நூல் அமைகின்றது. முருக பக்தரான கவிஞர் தன்னுடைய பக்தியினை இப்பாடல் கணுடாகப் புலப்படுத்துகிறார்:

வெள்ளூர்

“ வான முயர்புகழ் திருநல்லூர்
வண்ணா சிற்றில் சிதையேலே
மருவு மடியர் பினிதீர்க்கும்
மருந்தே சிற்றில் சிதையேலே ”

முருக பக்தர்களுக்கு அந்தக் கந்தன் மருந்தாக அமை பவன் என்பதிலே அவர்களுக்கு அசையாத நம்பிக்கை யுண்டு. தொண்டைமானாற்று அன்னதானக் கந்த னுடைய பிரசாதம் “மருந்து” என்றே அழைக்கப்படுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

நல்லூரான் பற்றிய இலக்கிய வரிசையிலே கவிஞர் சேந்தன் அவர்களுடைய இப்பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கிய நூலும் சேர்ந்துகொள்கின்றது. இந்நாலுக்கு இச்சிறு மதிப்புரையை வழங்கும் வாய்ப்புத் தந்துள்ளான் ‘சேந்தனைக் கந்தனை செந்துரச்கடம்பனை...’ என்று அருணகிரியார் பாடும் முருகப்பெருமான். அவன் தாள்பணிந்து இதனை நிறைவுசெய்கிறேன்.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்
முதுநிலைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
பிடாதிபதி, உயர்பட்ட ஆய்வுபீடும்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

கலைஞர் பார்த்து வெளியிடப்பட்டது

அணிந்துரை

சாற்றுகவி

அழகொமுகு திருநல்லயம் பதியிலமர் குமர்க்குரு
அறுமுகவ னாம்

அவன்டியர் உளமகிழ் நெடியகவி மரபுவழி
 அரியதமி மால்
 குழவிவளர் பருவமொரு பதுமினிமை குலவும்வகை
 கொண்டுபில் வன் குறுநகையும் அருள்விழியும் தளர்ந்தையும் நிலவையெதிர்
 கொரும்நிலைக் கும்
 விறிகுளிர் வருமழகும் அணிமணிகள் கலகவெவை
 விரையுமொயி லும்
 விதவிதநன் கமையவொரு பனுவல்தரு நவகவிதை
 விரகன்னள் லாம்
 மெழுகெனநன் மனமுருக முருகனடி வழிபடுமொர்
 ‘வெறி’யுமுடை யான்
 வினைமுதலொ டறநலையை அனுதினமும் வலம்வருநம்
 சேந்கன்விர கிபே.

କାନ୍ଦିଲାରୁ ପାଇଁ କାନ୍ଦିଲାରୁ
କାନ୍ଦିଲାରୁ କାନ୍ଦିଲାରୁ କାନ୍ଦିଲାରୁ

கனிஞர் சோ. பத்மநாதன்
முனினாள் பலாவி ஆசிரிய கலர்சாலை
இளைப்பாறிய அதிபர்

முருகன் துணை

திருநல்லூர் பிள்ளைத்தமிழ்

திருநல்லூர் பிள்ளைத்தமிழ் முருகன் துணை

ஆக்கம்:

பண்டிதார் சி. கார்த்திகேசு

“சேந்தன்”

தொடர்ந்து 1923இல் சேவகப்பெருமாள் பாடிய

திருக்குளச் சிறப்பும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

குலதெய்வ வணக்கம்

அம்மை பங்கன் அனல்விழி ஈந்தருள்
கொம்மை வார்முலை யாரிரு பாகனாய்
எம்மை ஆட்கொள நல்லை எழுந்தருள்
செம்மைக் கந்தனின் சேவடி சென்னியே.

திருநல்லூர் பிள்ளைத்தமிழ்

அவையடக்கம்

அவதார தெய்வமெனப் போற்று தற்கு
அவனிதனில் மறுதெய்வம் இல்லை என்னத்
தவமான தந்தைக்குச் சமான மாக

சாற்றுதற்கு வாய்த்வெம் கந்தன் மேலே
அவனிதனில் பல்லறிஞர் நூல்செய் தார்கள்
அடியனுமோர் பிள்ளைத்தமிழ் பாடும் ஆசை
புவனிதனில் குதிரோன்முன் மின்யினி காலல்
போன்ற தொரு செய்கையெனப் புகல வாமே.

இருந்தாலும் திருமூலர் இயம்பு மாபோல்
என்பாடல் பச்சிலையாத் தோன்றி னாலும்
அரும்பாகப் புன்பாடல் அமைத்தேன் என்றே
அடியேனின் பாடலினை இகழு விரேல்
கரும்பாகப் பெருங்கருணைக் கடலாம் கந்தன்
கருதுவனாம் என்றதுனிவே கருத்திற் கொண்டு
பெரும்புலவோர் நகைசெய்யார் என்றே நம்பி
பிடிகையோ டவையடக்கஞ் செய்வாம் நன்றே.

ஒரு கஷ்ட பீடின்னால் காலம் வகுப்பு
பூங்காப் புரிய அவையோடு வகுப்பாகி
ஒரு கஷ்ட கால கால விப்பு, வகுப்பு
பரிசீலனை கூடுபல காலத்துக் காலங்களில்

—

முருகன் துணை

முதலாவது:

காப்புப் பருவம்

இது பிள்ளைத்தமிழ் பாடுமிடத்து இரண்டாம் திங்களில் பிள்ளையைக் காக்கவென்று திருமால் முதல் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் ஈறாகப் பல கடவுளரையும் சிவசம்பந்தம் முதலானவற்றையும் நூலில் வழங்குதல்.

விநாயகர்

எண்சீர் விருத்தம்

கோலக் களிறு முயங்கிப் பிடியொடு
கூடிப் புணர்ந்து களிப்பதை எங்கள்
பாவின் மென்மொழிப் பார்ப்பது தன்கண்
பார்த்ததும் நானிப் பரணைத் தழுவ
நாலும் புழைக்கை நற்குஞ் சரணாய்
ஞாலம் கைதொழு தோன்று விநாயக
பாலன் நல்லையில் நாம்தொழும் கந்தணைப் ॥
பரிவின் காக்கநின் பதமலர் ஏத்துவாம்.

திருநீறு

சிவனின் மேனி திருவெண் நீறு
சிவனின் மந்திரம் திருவெண் நீறு
சிவனடி யார்கள் அணிவெண் நீறு
சிவனடி யாருளம் திருவெண் நீறு.

சிவனை நினைப்பதும் திருவெண் நீறு
சிவனை உணர்வதும் திருவெண் நீறு
சிவனைத் தெளிவதும் திருவெண் நீறு
சிவனைச் சேர்ப்பதும் திருவெண் நீறு.

முடியா ருடையான் முதல்வன் மைந்தன்
 முடியா ருடையான் அவன்தாள் பணிந்தே
 முடியா ருடையான் கதிநாம் பெறவே
 முடியா முதலாய் அருள்வென் நீறே.

கடியாம் மதிலின் மிகமே லோங்கு
 கடிகா மலர்நற் சோலை நல்லை
 கடிதே தொழுநாம் அவனைக் காக்க
 கடிதே விரைவாய் கடிநல் நீறே.

சிவபெருமான்

ஆல முண்ட மரர்க்கருள் செய்தோய்
 அகில லோக நாயக னாகிய
 மூல மூர்த்தியாம் முக்கணா தீயேழ
 முனிவால் மாரணைப் பொடிபடச் செய்தோய்
 ஏல வார்குழல் பாகணாம் ஈசா
 எங்கள் நல்லைநல் இன்தமிழ் ஜயனை
 சால நோக்கினால் காக்குக என்றுநின்
 சரண மாமலர்த் தேனினைப் பருகுவாம்.

உமையம்மை

சந்ததம் பரகடைச் சங்கரன் தேவியே
 சர்வலோ கங்களைத் தந்திடு கண்ணியே
 சங்கரி சாம்பவி தயாபரி தேவிநின்
 தண்டையம் கிண்கிணி சிலம்பொலி சதிசெயும்
 சந்தரத் தூமதி சுடர்முகம் கான்றிட
 சுத்தமாம் நிர்க்குணத் தோன்றாத் துணையே
 சுகந்தர மின்பநற் பேற்றினை அளிக்கும்
 சுகவா ருதியே தொழுவோம் நினையே.

செந்தமிழ் தேனினைச் சந்ததம் மாந்திடும்
 சுந்தர நல்லூர் கோயிலாய்க் கொண்ட
 திங்களும் பாம்புஞ் செண்ணியிற் சூடிய
 சிவன்தந் தருளிய சேயுன் ஆகிய

நெந்தனாம் எங்கள் கார்த்தி கேயனை
கருணை பொழிநல் கடம்பணி மார்பணை
கண்ணி மாரிரு பாகத் தோனை
கருணைக் கண்களாற் காக்குக தாயே.

திருமால்

நவநீத முந்திருட உரவேறி உறிதாவ
நடுவேளை இடைமாதர் சுசமாகி
நலிவாக உரலோடு உறுமாறே ஒருசேர
நலமான புகழ்மேவு துளசிமார்ப.

தெவயானை குறமாதாம் இருபேரைத் தருரக்காண
சிவனாரின் சிறுபாலன் மணம்மேவ
செகம்து பெறவிந்த திருமாலே எனவோத
திகழ்ஞான செழுபாதம் பணிவோமே.

அவதார தெய்வமென அனலான உருவனென
அனைவோரும் புகழ்பாடு மெரரு சேயாம்
அரணாரின் உளமார உபதேசம் செவியார
அறிவாக உரையாடும் முருகோனை

தவமான திருநல்லை தவமோங்க உறைவோனை
தரமான புலவோர்கள் அனவயான
தமிழாயு மனவயேறு கவிவாணன் தனைக்காக்க
தயவோடுன் அருள்சாரத் தருவாயே.

திருமகள்

மடற்கமல நறும்பொருட்டில் வதிந்திருக்கும் எழிலாரும்
மயிலே உந்தன் வழக்காலை கூட்டுரை
வழக்மலர்ப் பதம்போற்றி மணிவண்ணன் கடல்சூழ்ந்த
வையம் காப்பான்.

கணடக்கனருள் அதனாலே நான்முகனும் உலகங்கள்
காண வைப்பான்

கழலினைகள் துதித்தன்றோ கருதுவகை இந்திரனும்
கடமை செய்வான்.

துடைக்கின்ற உருத்திரனும் நின்துணிவால் துளங்காது
 துணிந்து நிற்பான்
 துய்யநின்றன் பக்தியொன் நிலாவிழலோ ஏவர்தான்
 துலங்க வாழ்வார்.

வடபால்நம் ஈழத்து வளமோங்கு திருநல்லை
 வாசஞ் செய்யும்
 வழவேலோன் வளர்புகழோன் தனைக்காக்க மாகருவை
 வைப்பாய் தாயே.

பிரம்மதேவரி

பைங்காய்க் கழுகு காய்முற்றி
 பவளம் உதிர்க்கும் பைஞ்சோலை
 பைந்தளிர் முத்தம் உடன்சிந்தும்
 பரந்து ஞியிறு பணமிழற்றும்

கொங்கார்ந் திறைக்குங் கடம்பிளொடு
 குரவுங் கலந்து தாதிறைக்கும்
 குறிஞ்சிக் குமரன் நல்லூரான்
 கோயில் கொண்டோன் தனைக்காக்க.

தங்கா திறையோன் முடிகாண
 தணியா முயற்சி தலைக்கொண்டு
 தாவிப் பறந்தும் பயனின்றி
 சரணேன் றடைந்த தாமரையோய்.

மங்காச் செல்வம் வழங்கிவரும்
 வாணி மணாளா மால்ஷமந்தா
 வாழ்த்து வோம்நின் மலர்ப்பாதம்
 வாழ்க் வாழ்க் வாழுகவே.

கலைமகள்

தாயே தேவி சரஸ்வதியே
 சார தாஷம் போஜுனியே
 சகல கலையுந் தத்துவமும்
 தந்திடு மெங்கள் தயாபரியே.

நேய விரிஞ்சி பத்தினியே
 நீண்ட தவத்தைச் செய்தவளே
 நியம இயமந் தவறாமல்
 நினைப்போர் நெஞ்சுச்த் தினிப்பவளே.

ஆய கவிதை புனையாற்றல்
 அளிக்க வல்ல அம்பிகையே
 அறியும் அறிவுக் கப்பாலாய்
 அழியாப் பொருளாய் இருப்பவளே.

சேயாம் எங்கள் திருநல்லை
 செல்வக் குமரன் கவியோங்கத்
 தேணாய்ப் பாகாய்த் தெள்ளமுதாய்
 தெவிட்டா தவணைக் காப்பாயே.

திருவேல்

உலகெலாம் அழியினும் அழிவிலா ஒன்றதாய்
 உள்ள பொருளாய்
 உள்ளுவார் உளத்தின் உள்ளே இருந்து
 ஓளிகால விளக்காய்

முகமெலாம் ஆறுடை மூர்த்தியாய் தொம்
 மும்மல மிலவாய்
 முனிபுங் கவர்கள் மூச்செழு நல்லை
 முருகனைக் காக்குக.

துகளிலா தொளிந்திடு சுடர்விடு சோதியாய்
 சூர்கிளை தொலைத்து
 தோன்று குருதியில் நிலமெலாம் ஆடிட
 துணைசெய் வேலே.

சகமெலாந் துதித்திடச் சங்கரன் உலந்து
 தந்த மெந்தன்
 சாமி ஆறு முகத்தோன் தன்கை
 தாங்கெழில் வேலே.

பரிசீலித்து நிறுத்தி படிவ
குவிமைப்பாரி திருமயில்

அடியார் என்றும் அண்பில் வணங்க
அனுகும் நல்லை
அண்ணல் ஆகிய ஆறு முகத்தன்
ஆனா அழுதன.

வடிவேற் கையன் வான் நாடன்
வானவர்க் கதிபன்
வண்டு பனசெய் நீபம் அணிந்த
மார்பனைக் காப்பாய்.

படியி வெழுந்து மால்வரை பறக்க
பரந்த தூசி
பரந்த ஏழ்கடல் படிந்து முடிட
படர்ந்த குரனை

தடிந்த போதிமைப் பேரதினில் முருகனை
தாங்கி வந்த
தனிப்பொற் கணகள் ஆயிரம் கொண்ட
தங்கமா மயிலே.

காலகி போய்வீச்சு மூழை மாலவையூ
குத்துமா சிறைய நினைவையில் செய்யா
குத்துமா வைக்கி ஒடுக்கீழு கூடுதலை குத்தியூ
குத்துமா வைக்கி கூடுதலை குத்தியூ

குத்துமா கூடுதலை கூடுதலை
குத்துப்பை கூடுதலை
குத்துமா கூடுதலை மூடு கீர்க
குத்துமா கூடுதலை

இரண்டாவது:

செங்கிரைப் பருவம்

(இப்பருவம் இரு கைகளையும் முழந்தாள்களையும் வன்றி தலையை நியிர்த்தி ஆடும் பருவம் - 5-ம் திங்கள்)

செந்தா மரையடி கிண்கிணி தன்னொடு

சிலம்பு கலந்தாட

திருமகள் உச்சிச் சுட்டியிற் சுட்டிய

செம்மலர் சேர்ந்தாட

பைந்தார் கடம்பொடு மார்பில் விளங்கும்

பஞ்சா யுதமாட

பைம்பொனினியன்ற அரைஞான் பள்ளிட

பண்டியின் மேலாட

சந்தனச் சிந்துரப் பொட்டொடு நெற்றியில்

தனிமணம் தானாட

தன்தர ஓமெறி குண்டல் மிரண்டும்

தன்செவி யினிலாட

செந்தமிழ் நல்லையில் வந்தருள் தேசிக

ஆடுக செங்கிரை

தேவரும் முனிவரும் சரணெனும் தேசிக

ஆடுக செங்கிரை.

காதனி பொற்குழை மோதிட ஒன்றுடன்

காண்வெயில் தான்வீச

கணிவாய் குழுத இடைவெளி தோன்றிய

களிநகை நிலாவீச

மேதகு பொற்புய கைக்கணி யாம்பணி

மிளிர்வுடன் ஒளிவீச

மென்முகத் தரும்பித் தெறித்திடு வேர்வை

வெண்முத் தெனவீச

பைம்பொனினியன்ற - பொன்னாற் செய்த

பாதம தளைந்து பரவிய புழுதிகள்
பவள ஒளிகால
பரந்தெழு மாலைப் பொழுதென மேனி
பதிலெழில் தாங்காட்ட

சிதள வளம்பொலி நல்லையிற் கந்தன்
ஆடுக செங்கிரை
தேவாதி தேவரும் காணொனாத் தெய்வமே
ஆடுக செங்கிரை.

நக்கிரன் சாபமறச் சிவபூசை
நன்றாகச் செய்துவரு நாளொன்றில்
நதியோரம் நின்றதொரு மரத்தினிலை
நதிபாதி நிலம்பாதி படுமாறு

பக்குவமாய் வீழ்தலுமே மீன்பாதி
பறவையோர் பாதியுமாய் எதிரிமுக்கப்
பார்த்துவிடும் கிரர்தவம் பிழைத்ததென
பரும்பூதம் குகையொன்றுள் அடைத்துவிட

அக்குகைக்குள் இருப்போர்கள் தம்முடனே
ஆயிரமாய் உண்பமென அயலேசைல
அங்கிருந்தோர் துயர்தாங்கா தழுதலுமே
அவருயிரைக் காப்பதற்குக் குகைதிறக்க

நக்கிரர் ஆற்றுப்படை தந்தாரென
நாம்மகிழச் செங்கிரை ஆடியருளே
நல்லைநகர்க் கோயில்கொண்ட கந்தனைனும்
நாதாநீ செங்கிரை ஆடியருளே.

துன்றகுரர் செய்கொடுமைக் காற்றாத் தேவர்
தொல்கயிலைப் பிரானாரைத் தொழுது நிற்க
தூய மேலாம் மோகநிலை கலைந்துசீறிச்
சுடுகனலாய்ப் பொறியாறு விழியிற் சிந்த

கன்றியாறுப் பொறியாறும் கண்று விண்மேல்
 காணும்மேற் பகிரண்டம் வரையிற் செல்ல
 கண்டஞ்சு தேவரெலாம் கண்று விண்மேல்
 கனவியிடம் பொறிகொண்டு செல்க என்ன
 அன்றந்தக் கனவியுமே அனலுக் காற்றாது
 அப்பொறியைக் கொண்டங்கே கங்கைசேர்ப்ப
 அக்கங்கை சரவணத்து எதனைச் சேர்க்க
 அவையாறும் மதலைகளாய்த் தவழ்ந்தன
 தாமரை

இன்றெங்கள் திருநல்லை இறைஞ்சி ஏத்தும்
 எழிற்செல்வப் பெருமானே ஆடுசெங்கை
 இமையோரைக் காத்தளித்த இறையாம் எங்கள்
 இன்னமுதே செகங்களிக்க ஆடுசெங்கை.
 ஆசிலாக் காசிப முனிதனை மாயைதன்
 அழிகளால் ஆடலால் மருட்டி
 அவணர்தம் குலந்தனை மேனிலைக் குயர்த்திடும்
 ஆசையால் அவரைக் கூடி
 பேசிடு குரனும் சிங்கனுந் தாரகன்
 பிள்ளை களாகப் பெற்றும்
 பெருந்தவஞ் செய்துநல் வரம்பல பெற்றபின்
 பேரிடர் புரியல் ஆனார்.

மாசடைச் சூர்கிளை மடிந்து அழியவும்
 மாதவம் ஓன்றால் குரனும்
 மாமர மாகி மடிந்தவன் மீண்டும்
 மாமயில் கொடியும் ஆயினன்.

காசினி போற்று கந்தனாம் நல்லைநீ
 கைதொழு ஆடு செங்கிரை
 கண்ணுதற் கடவுளின் கட்பொறி தோன்றிய
 கந்தநீ ஆடுசெங் கிரை.

கந்தங் கமழ்மலர் சரவணப் பொய்கைக்
 கரைதனில் கார்குழல் உமையவள்
 கணவன் காட்டிடக் கண்டு களிப்பொடு
 கடிதில் சென்றங் கேகி

வந்ததும் மதலைகள் ஆறில்லைக் கண்டு
வரம்பில் இன்பம் பொங்கிட
வாரி அவர்த்தமை மார்புடன் அலைத்து
மலர்முச மெல்லென வருட

கந்தனாம் ஒருவனாய்க் கடிதில் மாறிக்
காட்சி அருளினன் ஆறுமுகன்
கார்த்திகை மாதர் முன்பால் ஊட்டிய
கார்த்தி கேயனும் அவனே.

கந்தர நல்லைச் சுப்பிர மன்யத்
தோன்றலே ஆடு செங்கிரை
தோகைக் கலாபஞ் சுமக்கும் எக்கள்
தோன்றலே ஆடு செங்கிரை.

கைவிரல் சுவைத்துக் களிரசம் ஒழுகிக்
காய்ந்துநீர் ஒழுகாமே
கதறிப் பொருமி விம்மி யழுது
கம்மிக் கலங்காமே

மைவிழி அஞ்சனம் கரைந்து வழிந்து பேபி
மடவிதழ் சிவக்காமே
மல்கிய விழிநீர் மார்பினில் வடிந்து
மாசினைக் காட்டாமே

தைவிகச் செயலெனத் தொட்டில் உதைத்து
தன்பதம் நோகாமே
தன்தலை உந்தித் தாவி ஏழுந்தோய்
தன்பகிக் கவலாமே

அவ்விய மொன்றிலா அருள்மொழி நல்லை
ஆடுக செங்கிரை
ஆரும் அறியொனா அரன்தரு மைந்தா
ஆடுக செங்கிரை.

வேதனென வேறொருவர் இல்லையென
வீறுகொள விளங்கி வாழ்ந்த
மேலான மறைப்பொருளை விளம்புமொரு
வேதியனாம் பிரமன் தன்னை

ஆதிசிவன் அருட்பாலன் எண்பரவும்
அம்மையுமை மகிழும் மைந்தன்
ஆதிமறை மூலமுதல் ஒதுசொலின்
அர்த்தமுரை என்று கேட்க

ஒதுவிடை தெரியாமல் திகைத்திடவே
உச்சியிலே குட்டி அவனை
ஶாடுசிறை வைத்தந்தப் படைத்தலினை
உடனே நீசெய் தமுருகா

சீதவள தலமோங்கு திருநல்லை
திருக்குமரா ஆடு செங்கிரை
சிவம்பெருகு திருநல்லை அமர்எங்கள்
திருக்குமரா ஆடுசெங்கை.

பருதியின் அனலென எழுதின அவுணர்கள்
பலபடை எதிர்மோத
பரவையி னெழுமெழு கடல்களு மொருசிறு
பந்தென உருண்டோட

அரவொடு கமடமு அசைவள நலிவோடு
அமரெழ மிகவாடி
அடுசரம் நொடியினில் தொடுத்த சுரரை
அழிவுசெய் வடிவேலோய்

அரகர ஒலியேழ அவர்கிரம் கரமெழ
அமரரு மழுதோட
அரியொடு பிரமனும் அவர்முனம் திடுமென
அயர்வுடன் விழுந்தோட

திருநலைப் பதியெனத் தொழுபவர் அருள்பெற
செங்கோ செங்கிரை
தேவாதி தேவரும் ஓவா தடிபணி
செங்கோ செங்கிரை.

உரைசெயு மறுபடை வீடின துயர்வும்
உறுபவர் நாடிட ஒழுகிடு வழியும்
ஒழுகிடின் உறுபயன் பெறுபவர் நிலையும்
ஒருமுரு காற்றுப் படையினை உடையோ

வரையுயர் சிகர முடியினில் நின்று
மனதினின் உறுதி முடிபிதென்று
மலைமிசை நின்று நிலமிசை வீழ்ந்த
மாகிரி தன்னைக் காத்த முருகா

கரையிது வென்று உரைசெய முடியா
கச்சி புராணம் காட்டி மற்றை
கவியொடு பிள்ளைத் தமிழா வென்னை
களிகொளச் செய்த கடம்பணி மார்ப

புரையிலா நல்லைப் புகலிடம் அமரும்
புவிபுகழ் புனிதா ஆடுசெங்கிரை
போற்று செந்தமிழ் ஊற்றினைப் பருகும்
புண்ணிய புனிதா ஆடுசெங்கிரை.

முன்றாவது:

தாலப்பருவம்

இஃது தாலாட்டைக் கவனிக்கும் பருவம். தாலாட்டு ஒருவகை நாவசைப்பு. தாலாட்டையேல், தாலாட்டையேல் என்னும் அடுக்கு தாலோ தாலோ என இணைந்தும் தால் என தனித்தும் மாலீயிற்று. இது ஏழாவது திங்களில் நிகழும்.

செந்தமி மாம்மவர் சிந்தையிற் பூப்பவர்
சிவசிவ மென மந்திரஞ் செபிப்பவர்
சிந்தையில் செறிவோனே

செங்கதி ராயிர கோடித் திரள்ளளிர்
சிந்திடச் சிந்திட வீசிடு கண்களி
செஞ்சுடர் மேனியனே

கந்தனின் அட்சரம் ஆறையும் ஒவ்வொரு
காலையும் மாலையும் கனவிலும் நனவிலும்
காப்பவர் கருத்தினனே
கனிவெழு பக்தியில் கதித்து மிகுந்து
கரைபுரண் டேயெழு கடவுளர் சடைமிசைக்
கங்கையை ஒத்தன வே

வெந்தழூல் பொங்கிடு தானவர் செங்கறை
வெங்கரு திக்கடல் மூழ்கியே அவர்குடர்
வேலினிற் குட்டினனே
விண்ணவர் உம்பர் விஞ்சையர் தேவர்கள்
விரும்பிச் சூடிடும் மென்பதத் தாமரையே
கொந்தவர் நல்லையிற் கோயில் கொண்ட
கொம்பினை முரித்தோன் குஞ்சரன் துணையே
தாலோ தாலேலோ
கோகிலம் கூவிடும் கொம்பர் உயர்ந்த
கோபுர மோங்கு வாயில் அமர்ந்தோய்
தாலோ தாலேலோ.

ஒருசிறிய பிறைத்துப் பூமுகுநதிச் சடிலரவர்
உதவு மகவோயே
உதிரு வெயில் இரவி சுழல்லிமய உமையள்ளுகிழ்
உவமை யிலாதோயே

இருகுரவ ரிதயம்மகிழ் குருவடிவு தருபெருமை
இயைவு பெறுவோயே
எவருமறி குமரத்துரு பரமுருக தெரியவுரை
எழிலார் இயைவோயே

தருமநெறி தெரியவரு தபோதனரும் நினதடிமை
தாமே யாவாயே
தமைமுனியில் உறுதுணைவர் இவையடிமை
தாழ்வார் தேர்வாயே [எனப்பரவி

திருநலையில் திலகமென திகழுசிவ குருபரனே
தாலோ தாலேலோ
சிவகதைகள் தினமுமொழி அடிமலரின் அருந்தியே
தாலோ தாலேலோ.

செப்பு மோனப் பரசுகமராய்
தெவிட்டா நெல்லிக் கைக்கணியாய்
தேவ தேவர் இடர்தீர்க்கும்
தேடற்கரிய தனித்துணையாய்

ஒப்பார் மிக்கார் ஒருவரிலா
ஒது சைவ உட்பொருளாய்
உய்வார் உய்ய வழிகாட்டும்
உண்மைப் பொருள்மற் றோன்றிலதாய்

முப்பால் கடந்த அப்பாலாம்
மோட்ச வீட்டை அடைவார்க்கு
முடியா முதலாய் முன்நிற்கும்
மூல மூர்த்தி மகிழ்வித்த

சடிலர் - சடாபாரம், இதழி - கொன்றை

செப்பு நல்லைத் திருமுருகா
தேவா தாலோ தாலேலோ
தேவர் தமக்கு இடர்தீர்த்த
செல்வா தாலோ தாலேலோ.

செங்கம லமிதழ் சூப்பியபோல்
தெரிவையர் தம் வளைக்கை
சிரமிசை சூப்பியே தெளிவுற எழுந்து
திருமுரு கான்றே

அங்கங் குளங்கல் நீரினிலாடி
அனுதினம் நாடிவரும்
ஆரா அழுதனை ஆறு முகத்தலை
அரகர என்றேத்தும்
கங்கையும் பிறையும் பாம்புஞ் குடிய
கடவுளின் நெற்றிக்கண்
கனலெழுத் தோன்றிய கந்தைய னாமெங்கள்
கார்த்தி கேயன்தனை

சங்கரன் தந்திடு சண்முக நீதுயில்
தாலோ தாலேஸோ
தண்டமிழ் இங்கவைத் தேனொழுகத்
தாலோ தாலேலோ.
கூரும் வேலால் குன்று தொளைத்தாய்
கொடுமை பலசெய்த
கொடியன் குஞ்சல் சேவல் மயிலாய்க்
கும்பிட வேலதொட்டாய்

பாரும் வீயக்கப் பறந்த மயில்மிசை
பரவிட நின்றாயே
பன்னிரு புயமும் தன்னிகர் இல்லா
பளிச்சிடு வேலுடையோய்
வாருங் கூந்தல் மடவார் மருங்காய்
மாபெருஞ் சத்திகளாய்
வையம் வாழ வாய்த்த வடிவோய்
மாதுமை மகிழ்பாலா

சீர்கள் தேங்கு திருநல் ஊரா

தாலோ தாலேலோ

செந்தமிழ் சுவைக்குந் திருநல் ஊரா
தாலோ தாலேலோ.

விமுதிகழ் அழகி எனுந்தனி வடிவி
விமவி எனுமன்னை

மெலமுதம் வருடி இருகனம் கிள்ள
வெளிவரு முறுவலினால்

முழுமுத விறையும் முனிவர ரிமையோர்

முனமதைக் காண்போர்கள்

முகமலர் விரிய அகமலர் குனிய
முழுமதி நிலவாட

பழுமறை விரியப் பழுதுகள் கருக

பரநிலை இதுனனவே

பழுமறை உணர பரநிலை தெரிய
பரகதி அருள்பொழிய

விமுமுயர் நல்லை விளங்கிடு வேலோய்

தாலோ தாலேலோ

வேதனு முனர விளம்பிய மேலோய்

தாலோ தாலேலோ.

வேறு

கந்தனே அபயம் அபயமெனக்

கதறிச் சுரர்கள் சரணடைய

கனன்ற அசரர் கண்ணெஞ்சம்

கரவாய்க் கிளந்து கலக்கழற

அந்தரர் உலகம் அயர்வடைய

அவுணர் அரண்கள் எரிஅடைய

அடையா உயிர்கள் சொர்க்கமிலா

அழல்வாய் நரகம் போயடைய

உந்தலை ஆழியில் அவுணருடல்

உதிரம் எனும்அலை உடனடைய

உன்னத வீர வாகுசொன

உறுசொல் சூரன் உரனடைய

சந்தர நலையோய் வேல்தொட்ட
 சுவாமி தாலோ தாலேலோ
 சந்ததம் அடியார் தலைவணங்கும்
 சண்முக தாலோ தாலேலோ.

வேறு

கரிசுரி உடைய கன்ஸிழி புலியதன்
 கஞ்சக மேற்பட்டு
 கனலொளி லிழிகளில் பெருகிட எழுமுயர்
 கருணை பொழுகனிவும்

இருசெவி வளைகுழை அசைவற இடையிடை
 எழுகதிர் இடைநெளிவும்
 இருபுய முனமுன இணைகரம் அரவொளி
 இடுமோளி எதிரெழுவும்

அரகர சிவசிவ எனகரம் சிரமிசை
 அடியவர் அனுகுதலும்
 அலர்பொழில் கயிலையில் அமரரும் தமபதம்
 அடைய அருள்சொரியும்

திருநுதற் பொறிதருந் தேனே திருநலை
 தேவா தாலோ தாலேலோ
 தேனுகும் பொழுமலர் சொரிதரு திருநலை
 தேவா தாலோ தாலேலோ.

மதமலை துணைவ மலைமகள் புதல்வ
 வானவர் கோமானே
 வருமிகு மவுணர் கிளைகெடப் பொருது
 வழிசெய வந்தோனே

பதநிலை பெறுவோர்க் கருள்கப கரணே
 பாலா சிராளா
 பருகிடுகிளை பதற அவுணர்க ஞயிரை
 பருகிடு வேலோனே

சிதமுறு கவையா அதிசய அழகா
 சிவகுரு எனவோதி
 செபமதை யோத சிவபொரு எழுதை
 திருவாய் மலர்வாயே

அதிபுகழ் அழகா திருநலை அமர்வாய்
 தாலோ தாலேலோ
 அடியரின் தூபரம் பொடிபட அருள்வாய்
 தாலோ தாலேலோ.

பங்கயன் திருமால் இந்திரன் அமரார்
 பாரோர் மற்றுள்ளார்
 பணிவுடன் நின்னைப் பரவி ஏத்திப்
 பணியார் ஏனோரார்

சங்கரி உமையாள் தந்திடு சிறுவா
 சண்முக குருநாதா
 சங்கரி மருகா தண்டமிழ்ப் புலவா
 சதாசிவ மைந்தாநீ

மங்கல நலன்கள் தங்கிடு முருகா
 வந்தனைப் பணிவார்க்கு
 மன்னிய சிறுடைச் சத்திய தாக
 வாய்த்த நல்லூரா

சங்கொலி முரசொலி தவிலொலி கேட்போய்
 தாலோ தாலேலோ
 தண்ணைகள் சிலம்பிட வந்தருள் செய்வாய்
 தாலோ தாலேலோ.

சங்கரி - உமை; சங்கரி - திருமால்

ஏகமிகு கர்ணாகார முதல் கூகுடுகிறுப்
ஈளாகவிடுவதே ஒழிப்

சப்பாணிப் பருவம்

இது இருகைகளையும் ஒன்று சேர்த்துக் கொட்டும்
பருவம்; ஒன்பதாம் மாதத்தில் நிகழும்.

அருமூயர் தமனிய மனியிசை பொழுதொலி
அரைதனில் வடமாட
அபேத பரிபுரம் அசைதொறும் எழுமொலி
அதனுடன் அணவேளை

இருவகை ஓவியுடன் குறுகிய இளநடை
இசையுடன் எழில்வீச
எழுமதி நிலவென இலகிடு திருமுகம்
இமுகிடு குறுவெயர்வும்

தருமணம் நறுமலர் வெறிகொளச் சாடிய
தண்மலர் கவினாட
தமதெழு தொழுகரம் தலையிசை குவிகொள
தரையிசை வீழ்வார்கள்

குருபா குக்னென் அடியவர் பரவிட
கோட்டுக் சப்பாணி
கொளிதருள் திருநலை ஓளிர்வீடு குமரநீ
கோட்டுக் சப்பாணி.

மலைநிகர் புயமிசை எழில்கொள வைத்துள
மாறிலா மன்யாரம்
கவிர்முடி மினிருவை ரேரியம் பொலிதர
மதுகரம் ஏமாற

அவையெறி குழவியர் செவிலியர் அரம்பையர்
ஆர்ப்பெழும் ஆர்வத்து
அனுகிடு முனிவரர் விபுதலர் ஆர்வலர்
அடிமலர் தொழுவார்கள்

கலைகுறை மதிபுனல் அரவொடு சிரமிசை
 கவினுற அணிவோனும்
 கரிமுக கணபதி கணகண ஒலியேழ
 களிமசிற் துதிபாட

இலைமலி குளிர்பொழில் இலகிடு திருநலை
 கொட்டுக சப்பாணி
 இமையுறை உமையவள் அணைவிறி பருகிடக்
 கொட்டுக சப்பாணி.

வேறு

எத்தனை எத்தனை கோடியுடல்
 இத்தரை மீதில் எடுத்தெடுத்து
 எண்ணில கணக்கிட முடியாதே
 ஏங்கிக் கலங்கும் எமக்கெல்லாம்
 அத்தனாம் அம்பலக் கூத்தனவன்
 அருள்விழி தோன்றிய அழகோனை
 அண்ணையாம் அம்பிகை அரவணைப்பில்
 அறிதுயில் கொள்ளும் அழகோனே

சத்திகள் மாரிரு பேர்தழுவும்
 சண்முகத் தாமரை முகத்தோனை
 சந்ததம் தன்னிரு சத்திகளாய்
 தான்திரு ஞான சத்தியனாய்
 நித்தமும் விழவொலி நல்லூரை
 நினைக்கக் கொட்டுக சப்பாணி
 நிறைக்கதிர் வேலொளிர் நல்லூரை
 நினைக்கக் கொட்டுக சப்பாணி.

வேறு

கற்றறிவு சற்றுமிலாக் காரவுணர் அப்பர்தமை
 கருணை இன்றி
 கற்றுணிற் கட்டியபின் கார்கடவில் விட்டிடவும்
 கரைசேர் வித்தும்
 புற்றரவு தண்மதியம் புனல்கங்கை பொன்னிதழி
 புனைந்த ஈசன்
 பூமாலை குட்டுதற்கு எட்டாத பாலனுக்காய்
 பொற்சடை குனிந்தும்

தற்பரனாந் தன்மைந்தன் தன்பெருமைச் சேயல்
சங்கம் ஏறி [காட்ட
தமிழாய்ந்து நக்கிரன் தன்னுரையே மேலென்று
சான்று சொன்னோன்

சற்குணர்கள் சார்ந்துறையும் திருநல்லை நாம்
சப்பா ணிகொட்டுக [தொழுநீ
சன்முகமாந் தெய்வமென நல்லூரில் நாம்தொழுநீ
சப்பாணி கொட்டுக.

வேறு

வாழ்வு முற்றுமே கனவெனக் கூறிய
மறையின் வல்லவர் சொல்லுரை உண்மையை
மாயை என்றொரு மயக்கு மையலால்
வாழ்ந்து வாழ்ந்து மடிந்தவர் என்னிலர்

தாழ்வு பெற்றரும் புவியின் தன்மைகள்
சரதம் என்பதைச் சற்றும் உணர்கிலேம்
தானை தமரொடு மகேந்திரம் ஆண்டவன்
தன்னின் மேலுள் சக்தியை உணர்ந்திலன்

பாழக் கடந்தவோர் பரநிலை ஒன்றையே
பக்கக் ளாகிய நம்முயிர் பற்றியே
பாரும் விண்ணும் பரவிப் பணிந்திட
பன்னிரு கையுடை வேலது போதுமே
குழும் நல்லையில் தோன்றிய சோதியே
துண்பந் தொலைந்திடக் கொட்டுக சப்பாணி
குரசம் மாரமாந் தத்துவம் சொல்லநீ
தோன்றிய வள்ளலே கொட்டுக சப்பாணி.

வேறு

நெஞ்சு குழைந்து குழைந்து பகீரதி
சீராட்டிப் போற்றி
தீறொடு திலகமோர் ஆறு செழும்பிறை
நெற்றிதொ றுந்திட்டி
அஞ்சனம் அம்கணில் அன்பொடு தீட்டியோர்
ஜம்படை யும்புட்டி
அரைவடம் கிண்கிணி ஆர்ப்பொலி குதம்பையும்
அணிந்து முகம்பார்த்து

விஞ்சிடு மென்முலைப் பாலதை விரும்பி
 விதந்து மிகவுட்டி
 மெல்லிதழ் விரித்து மென்மொழி அசைவெழ
 மதலை மொழிபேசும்

கொஞ்சிடு குறமகள் கொழுன செங்கை
 கொட்டுக் சப்பாணி
 குளிர்நலை அருள்பொழி குறிஞ்சிக் குமர
 கொட்டுக் சப்பாணி.

வேறு

பாரோம்பு சோழர்குல மரபில் வந்த
 பார்த்திபனாம் சிபிச்சக்ர வர்த்தி என்பான்
 பறந்துவந்த புறாவொன்றின் உயிரைக் காக்க
 பரிந்ததற்காய் தன்னுடலைத் தானஞ் செய்தோன்
 பாரோங்கத் தன்மகளைப் பேணிப் பெற்ற
 பாவைமங் கயர்க்கரசி என்பாள் தன்னை
 பாண்டியற்கே நன்மணமாய்ச் செய்து வைத்தும்
 பரசமயம் மேலோங்கிப் பரந்த போது
 சீரோம்பு குசைசிறையும் அரசி தானும்
 சிவசமயஞ் சீர்குன்றத் தரிக்கா ராகிச்
 சீர்காழிச் சம்பந்த பிள்ளை தம்மை
 திருப்பாண்டி நாட்டிற்கே ஆழைத்தாளே.

ஏரோம்பு எம்சமயம் எழுந்ததென்றே
 எழில்நல்லை முருகாசப் பாணி கொட்டு
 இமயம்முதல் ஸம்வரை வாழும் எங்கள்
 இன்னல்கெட முருகாசப் பாணி கொட்டு
 வேறு

சதுர்மரை தத்துவம் தாழுணர் மறையோர்
 தப்பா துண்ணிசை தாமோத
 தாமரை நாயகன் ஆகிய பிரமனும்
 தவறா துன்புகழ் தாணோத
 புதுமலர் சிந்தியே பூதரர் வானவர்
 பொன்னடி போற்றிசை தாம்பாட
 புகழினில் ஒங்குயர் தும்புரு நாரதர்
 போற்றிசை வீணைதா மீட்க

மதுமலர் தேங்கிச் சிந்திடு மாலைகள்
 மார்பிடம் மலிந்து புரண்டாட
 மற்றுள் பொன்னொளி வைரநன் மனியோளி
 வயங்குறு புயங்கள் மலர்ந்தாட

இத்தகு இன்தயிழ் எழிலுடை முருகா
 இருகை கொட்டுக சப்பாணி
 எழிலார் திருநலை அருள்பொழி ஈசா
 இருகை கொட்டுக சப்பாணி.

பதத்தினை நினைத்திட அகத்திருள் அகன்றிடு
 பரக்கனஸ் உதி ஒளியே
 பனித்திடும் உளத்தினில் ஜெனித்தருள் துளிர்த்தி
 பனிச்சிடு நல்லூர் அழுதே

துதிப்பவர் துணைக்கரம் சிரத்தினில் குவித்திட
 துளக்கற அருள்வோனே
 துணைப்புய மலைக்கிரி கதித்தெழு களிப்பொடு
 துடித்திரு தனிப்பெரு நிதியே

மதுப்புனஸ் குழற்சடை மடப்பிடி நடைத்துடி
 மதத்தன குறக்கொடியாய்
 மதித்திடத் தினைப்புன திருப்பவள் துரத்திடும்
 வனக்கிளி வரிக்கும் அழகோய்

கதித்தருள் விழிக்கடை அனைத்துயிர் புரப்பவ
 சப்பாணி கொட்டுகவே
 கார்த்திகை விளக்கொளி களித்திடு நல்லையில்
 சப்பாணி கொட்டுகவே.

நித்தமுட் நினைப்பவர் அகத்திருள் அகன்றிட
 நிறைத்திடு கதிரோனே
 நெக்கிட வினைத்திடர் பொடிப்பட இமைப்பினில்
 நெகிழ்த்திடு களிரேநே

முத்தலை வேலினெக் கைத்தலம் பற்றிய
 முக்கணன் கேயோனே
 முற்பவ வசத்தினால் மூழ்கிடு வோரையும்
 முகிற்ததிடச் செய்வோனே

சித்தரும் பத்தரும் நித்தமுக் செழிப்புற
 செய்திரு தேங்கடலே
 தேவர்க்கும் எய்திடா வாழ்வினைப் பெற்றிடச்
 சேர்த்திடு தெள்ளமுதே

முத்தமிழ் வித்தகர் பக்திசெய் நல்லையில்
 முழுக்கு சப்பாணி
 முனிரு முகம்பொழி பேரருள் மூர்த்தியே
 முழுக்குக் சப்பாணி.

அதிகால கிளைக்குரு வரைக்கானநு நூபப்பிளது
 காவிரைக்குரு முக்கானநு
 கொபலிப்பிளது முக்கிண்ணாய பூப்பகாநநு
 பரிசீலி நூபப்பிளது குடிக்காநநு

காநாக்காநநு முபிப்பு டாக்கியுது கூபுப்பாநநு
 ப்பாம்பால்க்குது காத்துக்காய
 கடுகிக்காநநு நூபப்பாகாலி க்குதிக்கிய
 ப்பாவியுது மதுக்கிள கிளிக்காம

கைப்பாப க்கிளுக்காநநு டாக்காக்கிழி க்குதுக்கிளது
 கிளிக்குடாக்கி கிளாபப்பா
 க்கிளாக்கி கிளிக்காலி க்குதிக்காநநு
 குக்கிளுடாக்கி கிளாபப்பா

க்குதிக்காநநு க்குதிக்காநநு கூபுப்பாகாலி க்குதுக்கிளது
 க்கிளாக்குடாக்கி குக்குதிக்காநநு
 க்குதிக்காநநு க்குதிக்காநநு க்குதிக்காநநு
 குக்குதிக்காநநு குக்குதிக்காநநு

ஜுந்தாவது:

முத்தப்பருவம்

இஃது குழந்தையை முத்தந் தருமாறு தாய்,
தந்தை முதலியோர் வேண்டும் பருவம். பதினொராம்
ஸாசத்தில் நிகழும்.

அனிநீலம் முத்துவடம் அசைமார்பும் அம்செவியில்
அசைவாய் பொற்குழையும்
அரைமீது கிண்கிணிசெய் பொன்னானும்
அழகாய் பொற்சுட்டியும் [அனிநெற்றி

மணிவாரணக் கொடியும் மயில்வாகனப் பரியும்
மணம்நாறு மலராரமும்
மலவாதை விட்டகல் மனமாயை கெட்டொழிய
மகிழ்வாய் சித்திபெற

தணியாத பக்தியெழச் சரணால யத்தைநிதம்
சரணாகக் கொண்டுபணிய
தவறாத சக்திதரு தவமான தெய்வமென
தமியேனும் பணியுமாறே

மணியோசை எழும் வேளை இசைவாகி வானோங்கு
வடிவேலோய் முத்தமருளே
வானோர்க்கும் மண்ணோர்க்கும் வாழ்வளிக்க
வடிவேலோய் முத்தமருளே. [வாய்த்தநல்லை

திருமுலைப்பால் தாழுட்டித் திகழ்நளினத் தொட்டி
துயிலச் செய்யுங்கால் [விட்டு
செவிவிபர்தம் திருமுகத்தும் மார்பகத்தும் கால்
தீண்டிச் சிரிக்குமையா [தூக்கித்

குருதிததும் பச்சிலவாம் குறும்புகள் செயக்கண்டு
கோல்கொண் டோச்சதலும்
கூறுயிந்தப் புவனமெல்லாம் தோற்றவல்ல
கொண்டுள தங்மையோய்நீ [ஆற்றவினை

அரும்புத கணஞ்சுழ அவணர்தமை அழிக்கவல்ல
 ஆற்றல் தாழுள்ளோய்
 அன்னையர்தம் செயலினுக்கே அஞ்சினர்போல்
 அழுகை நீத்துறங்கும் | அஞ்சுகவாய்
 முருகேசன் எனஅடியார் தொழுகின்ற திருநல்லை
 முருகையா முத்தமருளே
 முதிர்சோலை வளர்கோடு குயில்கூவ மயிலகவும்
 முருகையா முத்தமருளே.

வேறு

கொத்து நிரைத்த மலர்ச்சோலை
 குயில் கூஉங் களிக்கும் உயர்கொம்பர்
 கோழிக் கொடியசை நல்லூரெம்
 கோமான் குழகன் குளிர்கோயில்
 நித்தம் நேரந் தப்பாது
 நிகழும் பூசைத் தனிப்பெருமை
 நினைந்து நினைந்து வருமங்பர்
 நெஞ்சம் நிறைக்கும் நிறைகோயில்
 அத்தன் அம்பிகை ஏகங்குளிர
 அரையிற் கட்டு வடமசைய
 அசைந்து குறுநடை இடுமைகா
 ஆடிக் களிக்குந் தனிக்கோயில்
 முத்தம் நிரைத்த நிலவாட
 முத்தந் தருக கனிவாயால்
 முழுதும் உணர்ந்த நல்லூரா
 முத்தந் தருக கனிவாயால்.

கருணை பொழியும் பெருவெள்ளம்
 கரைபுரண் டோடி அலைமோதக்
 கங்கை மதியும் அரவினொடு
 கானும் சடிலந் தரித்தபிரான்
 அருளாம் பெருக்கும் அனல்விழியும்
 அமரர்க் காக்க அளித்ததனி
 அழுகும் உரனும் அசரதிர
 அழிக்க அரிய ஒருசேயை

பெரிய புவனம் முதலாக
 பேணித் தொழுது வணங்குதற்கு
 பெற்றோம் என்றே நாம்மகிழ்
 பெரிதுன் கடைக்கண் அருள்பாச்சும்
 முத்தம் நிரைத்த நிலவாட
 முத்தா முத்த மருள்வாயே
 முழுது முணர்ந்த நல்லுரெம்
 முத்தா முத்த மருள்வாயே.
 முற்றவஞ் செய்யத் தவறிடினும்
 முதுரை போற்ற மறந்திடினும்
 மும்மத வேட்கையுள் முழ்கிடினும்
 மூலப் பொருளென் அயர்ந்திடினும்
 கற்பவை எவையெனக் கற்காது
 காலம் அவமே கழித்திடினும்
 காமக் குரோத மாயுள்ள
 கட்டுட் கிடந்து கலங்கிடினும்
 அற்புதக் கூத்தன் அம்பவவன்
 அருள்விழி தோன்றிய அனற்சோதி
 அபயம் என்றுளை அடைந்தார்க்கே
 அபயம் அளிக்கும் அறுமுகவா
 சிற்பரன் தந்த அற்புதனே
 சின்னொரு முத்தம் அருளுகவே
 திருநலை மேவிய தீங்கனியே
 சின்னொரு முத்தம் அருளுகவே.
 கார்கொண் டிருண்ட கொந்தளமும்
 கடைக்கண் திண்டு பொறுகுழையும்
 கதித்துத் துளிர்த்து வளர்ந்தவிரு
 கனதனக் குன்றும் கவின்முலையும்
 போர்கொண் டெமுந்த வேங்விழியும்
 புருவச் சிலையும் புன்முறுவல்
 பூக்குங் கொவ்வைக் கணிவாயும்
 பொருத்த வாய்ந்த குறமகளைப்

பார்த்துக் களிக்கும் பன்னிருகண்
 பயந்த எங்கள் கதிரவேலோய்
 பகம்பொன் பச்சை மயில்மீது
 பவனி என்றும் வருவீரா

சீர்த்தி குன்றா திருநல்லூர்
 செல்வா முத்தந் தந்தருள்கவே
 சிவமாஞ் சைவம் செழித்தோங்கச்
 செல்வா முந்தந் தந்தருள்கவே.

புவனம் அழிந்தே ஒழிந்திட்டனும்
 புவியில் அழியாத் தோணிபுரம்
 போற்று மறையோர் குலத்துதித்து
 புனித ஞானப் பால்குடித்து

சிவக்கா திருக்கச் சிற்றழிகள்
 சிவிகை ஏறி மதுரைநகர்ச்
 செழியன் பிணியும் சமண்பகையும்
 தேவி துயரும் தீர்த்தருளி

சிவனைத் துதிசெய் தேவாரம்
 தேனாய்த் தமிழில் பணிசெய்து
 திரட்டிய பக்தி நனிசொட்ட
 தெவிட்டா தளித்த சிவபாலா

தவன முத்தம் நிலவெறிப்பத்
 தந்தருள் நல்லை முருகோனே
 தமிழாந் தெய்வம் நீயன்றோ
 தந்தருள் முத்தம் முருகோனே.

வேறு

அருணா சலத்தை நினைப்பார் தமக்கும்
 அருகா அன்பில்
 அம்பலந் தன்னை அடைவார் தமக்கும்
 அருளே குன்றா

திருவா ஸுரில் செனிப்பார் தமக்கும்
செல்வா இறுதி
செம்பொற் காசி இறப்பார் தமக்கும்
சேர்முத் தியேபோல்

திருநலை தொழுவார் தமக்குந் தருவார்
சிவமாம் பதமே
திருமா துழைக்குச் சிறுவா புகழார்
திருமால் மருகா

முருகா எனநலை அமர்ந்த சிறுவா
முத்த மருளே
முவிரு முகத்தோ டெழுந்தருள் முருக
முத்த மருளே.

வேறு

சிவணார்தம் உளம்குளிர உபதேசம் உவந்துரைத்த
உயர்குருவே முத்தமருளே
திருமாலின் தனிமருகா எனவோது கிழவோனாம்
சிறுவாநீ முத்தமருளே

அவமாயை இருள்முடும் அறியாமை அகண்றோட
அழகாநீ முத்தமருளே
அறிவா எதும்பெருக இடரானதுந் தொலைய
அருள்ளான முத்தமருளே

தெவயானை குறமாதும் திருவான கலைமாதும்
தின்மோத முத்தமருளே
சிவஞான உழைமாதும் செகமேவு அறமாதும்
தெளிஞான முத்தமருளே

புலவேவு புகழ்நல்லை புலவோர்கள் மறவாத
புகழ்பாட முத்தமருளே
பொன்னுலகத் தமரோரும் பூதவரும் போற்
புகழ்பாட முத்தமருளே இறிசைத்து

நேயமொழிக் கசிவில்லை நெக்குருகு நெஞ்சில்லை
 நெருப்பே என்ன
 நேர்கின்ற தீச்சுழல் நிரம்புதலால் தருமவழி
 நீணப்பார் இல்லை

தாய்தந்தை உடன்பிறந்தோர் தமர்ச்சற்றம்
 தயவாய் நின்றே [குழலிலை]
 தன்னிசெய் செங்கோலும் கொடிகுடையும்
 சால்பும் இல்லை [சால்புயில்லை]

பேயாகிப் பாவிகளாய் பித்தர்களாய்த் திரியாமல்
 பேணிக் காக்க
 பேரோங்கு திருநல்லைப் பதியமர்ந்த பெரும்
 பேறாம் கந்தன் [புகழோய்]

தாயாகித் தலைமேலாய்க் காட்டிடவே நீமேலாய்
 தருக முத்தம் தன்னிசொல் தமுவிக்கண் ணீர் துடைத்துமேலாகத்
 தருக முத்தம். நீலுவக்கு கூலையுடை
 விலுவக்குப் பீராகுறு

பாடு விளக்கு வகையிழு விலுவக்கு பகையாகு
 விலுவக்குப் பீராகு
 பகையாகு தூகாபடு காபுபிழுகு பகையிழு
 விலுவக்குப் பாகுக்கு

பாடு வகையைக் காகுக்கு வகையாகுக்கு
 விலுவக்கு காபுக்கு
 வகையாகு புவலைக்கு வகையாகு காகுக்கு
 விலுவக்கு காகுக்கு

பாடு வகையைக் காகுக்குப் பாபுக்கு
 விலுவக்குப் பாபுக்கு
 பாடு வகையைக் காகுக்குப் பாபுக்கு
 விலுவக்குப் பாபுக்கு

ஆறாவது:

வருகைப் பருவம்

இஃது நடக்கும் பருவக் குழந்தையை தம்பால்
வருமாறு தாய்தந்தை முதலியோர் வேண்டல். இது
பதின்மூன்றாம் திங்களில் நிகழ்வது.

வந்துன் கோயில் வலம்குழ்ந்து
வணங்கித் துதித்து நெந்துநெந்து
மண்ணில் வீழ்ந்து பரவசமாய்
வாழ்த்துப் பாட அறியேனை

அந்தோ எண்ணும் ஒருபொருளாய்
ஆண்டு கொள்ள உளங்கொண்ட
ஆராப் பெரிய அருமருந்தாய்
அண்ணால் வருக அடியேன்தன்

எந்தாய் வருக இவ்வுலகுக்கு
இறையோய் வருக என்னிதய
ஈசா வருக தேவர்தம்
இன்னல் தீர்த்த ஏழில்நல்லை

கந்தா வருக கருணைபொழி
கடலே வருக பன்னிருசிர்க் பரிபாலி
கண்ணா வருக கடம்பணியும்
கரும்பே வருக வருகவே.

வேறு
கருதும் அடியார் நெஞ்சம் நெந்து
கசிந்தே உருக்கும் கனிவே வருக
கானுந் தோறும் பேசந் தோறும்
கவலை போக்கும் கரும்பே வருக

உருகி உருகியே உள்ளம் நெகிழ்க்கும்
உவட்டா இன்பப் பெருக்கே வருக
உள்ளத் திருளை ஒட்டும் உவப்பாம்
ஒளிகாலச் செய் கதிரோய் வருக

பருகும் அழுதே என்ன உயிராம்
பைங்கூழ் தழைக்கும் மழையே வருக
பரிவாங் கருணை முகிலே வருக
பைம்பொன் மேனி மன்னா வருக

திருநல் லூரைத் தொழுவார்க் கெல்லாம்
செல்கதி சேர்க்குந் திருவே வருக
தேவ யானை குறமகள் பாகனாய்
செல்கதி சேர்க்குந் திருவே வருக.

வேறு

அம்மை உமையடிமீது தேறல் சிந்தி
அடிவைத் தசைந் தேறி
அயலப்பன் அணிமார்பில் காலை ஊன்றி
அணிபொற் குரவை யாடி

செம்மைசேர் சிறுதுடியில் சிறுபறை முழக்கி
சிந்திடு நீர்த விர்த்து
சிறுபறையைச் சிரரவின் வாயுள் தள்ளி
செல்ல விடுத்த தன்மேல்

செம்மானின் சிறுபசிக் கறுகுதீற் றிக்கண்
சிவப்பே றநீராடி
திருநீற் றொளிகால சிறுகுறும் பாடிச்
சிறுதுகள் பரவச்செயும்

நம்பெருமான் நல்லூரான் நம்மைக் காத்தே
நலமோங் கவருகவே
நஞ்சைவ நெறியோங்கி நனிநன் கோங்கி
நலமோங்க வருகவே.

வேறு

மந்தரம் மத்தாய் மதியடை கல்லாய்
வாசுகி யேகடைக் கயிறாக
வந்துமுன் பாற்கடல் தேவரும் அசுரரும்
வருந்தி அக்கடல் கடையும்நாள்

முந்திய எழுசல கமர்களும் மூடிட
 மூடக்கிய வருணனும் மிகமெலிய
 முண்டெழு எரிஅரி உடல்களும் கருகிட
 முழக்கொடு மூண்டெழு எரிபுகையில்

தொந்திடும் அட்டமா கரிகளும் சாய்ந்திட
 நுவலரும் அழுதொடு சேர்ந்தாலம்
 நொய்யெனக் கருமுகில் போன்றது வருதலும்
 நொந்திடும் அவர்தமைக் காப்பதற்கும்

கந்தரம் நீலமாய்க் கடுவண் டோன்மகன்
 கந்தளாம் நல்லைந் வருகவே
 காவுயர் சோலை மயிலினம் அகவும்
 கந்தளாம் முருக நீவருகவே.

செல்வழி எதுவெனத் தெரியா எமக்கு
 திசைதெரி கருவியே வருக
 சென்றிடு வழியினைச் சீர்செய வாய்த்த
 தெரிந்த சேவக வருக

அல்வழிக் கேகிடும் அவாவினை அறுக்கும்
 அருள்வழி ஆசான் வருக
 அருள்வழி செல்வோர்க் கபயம் அளித்திடும்
 அருட்பெரும் அரணே வருக

பொல்லாப் பிறப்பெனும் பெரும்பிணி போக்கிடும்
 போற்றுயர் மருந்தே வருக
 போக போக்கியம் கானல் நீரென
 புரிந்திடச் செய்வோய் வருக

நல்லைக் குமர நாடினம் நலம்பெற
 நன்றே முருகா வருகவே
 நாடற் களியநீ நம்மைக் காக்க
 நன்றே முருகா வருகவே.

வேறு

வள்ளளக் குழைவரை வந்து வந்துலவும்
மடமான் நோக்கியரும்
மற்றவர் சுற்றமும் வைகறை யெழுந்து
வைகலும் நீராடி

வெள்ளித் தட்டில் அர்ச்சனைக் காகிய
மேம்பொருள் கையேந்தி
மேலெழுந் துய்த்திடு பக்திப் பெருக்கில்
மெய்யுனர் வதுவோங்க

புள்ளிக் கலாப மயில்மிசை ஏறி
பூமி வலம்வந்தோன்
பொன்னடித் தாமரை பன்னிரு தோள்களை
போற்றித் துதிசெய்ய

வள்ளி தெய்வ குஞ்சரி கணவா
வருக வருகவே
வற்றாக் கருணை பொழிந்திடு நல்லை
மணியேவருக வருகவே.

வேறு

தேவே வருக சிவக்கொழுந்தாம்
சிறுவா வருக தித்திக்கும்
தேனே வருக கதியளிக்கும்
திருவே வருக தேடரிய

கோவே வருக குணமென்னும்
குன்றே வருக பரமானந்த
குருவே வருக குறிஞ்சிமலைக்
குமரா வருக உலகெங்கும்
தாவாக் கலாப மயிலேறித்
தாமத மாக வந்ததனால்
தடியொன் றுன்றிப் பழனிக்குத்
தனிநீ றணிந்து சென்றோனே

மாவே வெடுத்து மாதுளைத்த வாயு வாயு
வடிவோய் வருக மகிழ்நல்லை
வாழ்வே வருக மகிழ்யார் வாயு வாயு
மருந்தே வருக வருகவே.

வேறு

இமவான் மகனும் சசனமே
எடுத்தே அன்பாய் மார்பிலனி
எழிலாய்ச் சமைத்த பதக்கமென
ஏத்து முனிவர் அதிசயிக்க

சமனாம் ஒருவர் இல்லையென
சாற்று படிக்கு விளைபாடி
தமனிய மனை மேருவினில்
சான்ற சோதரர் தம்மோடும்

அமைவும் கனிவும் பெறுவீர
அம்பொன் முதலொன் பதுபேரும்
அணிசெய் தவமாய் மணிபோல
அருகாய்ச் சூழ்ந்தங் கிளங்கிடுவோய்

நமதெம் சம நல்லூரில்
நம்மைக் காக்க வருகவே
தாரணன் மதிக்கும் மருகோவே
நம்மைக் காக்க வருகவே.

வேறு

தோயா திருவினைத் தொடக்கறவே
தோன்றாத் துணையாய் வருகவே
தொடரும் பிறவி வேரறுக்கும்
சுடுவெஞ் சரமாய் வருகவே.

பாயா திருக்கண் சொரிந்தருவி
பாடிச் சிலிர்க்க வருகவே
பாதக் கிண்கிணி ஒலிபரவிப்
பரவச மூட்ட வருகவே.

மாயா மாமன் மழலைச் சொல்ல விடுவ
மதிப்பாய்க் கேட்க வருகவே விடுவ
மாதுமை மார்பில் உதைத்தநின் விடுவ
மலரடி காட்ட வருகவே.

தாயாய் எனக்கோர் தனிமுத்தம்
தந்திட ஓடி வருகவே
தண்டமிழ்த் தேனை தனிநல்லை
தந்திட ஓடி வருகவே.

வேறு

சின்னஞ் சிறிய மென்பசிக்கும்
சித்தங் கலங்கி ஆற்றாது
தேம்பித் தேம்பிச் செந்துவரவாய்
தேறல் ஒழுகப் புலம்பியழும்

மின்னற் கொடியள் உமைபாகன்
வேதா தீதன் அருள்விழியான்
விரும்பி உலகம் உயத்தந்த
மென்வாய்க் குதலை துடிதுடித்து

பொன்னின் தொட்டில் தானுதைந்து
பொருமி விரலைச் சுவைத்தபடி
புரண்டு துவண்டு உடலசையப்
பொறுக்கா தெம்மை வருத்திடுவாய்

அண்ணை உள்ளத் தரும்பாலை
அருந்தும் ஜயர் வருகவே
அமரர் விரும்பும் திருநல்லை
அமர்ந்த ஜயா வருகவே.

ஏழாவது:

அம்புலிப் பருவம்

வேறு

ஓளியினைப் பரப்பியே உலகுகான் புறவிருள்
ஒட்டு வாயில்வோ

ஓளியினை உயர்த்தியே உயிர்களுக் குள்ளோளி
உதித்திடச் செயவல்லோன்

களிகொள் நினக்கோர் மானுண் டிவற்கோ
கான்குற மானுண்டு

கணங்களோ என்னிவா துனக்குள் பூதநற்
கணங்களோ இவற்குண்டு

நளிகொஞ்சும் படவர வின்பகைக் கிடைக்கிடை
நடுக்கமுற் றஞ்சிடுவாய்

நாகபாம் பதுகெளவி நர்த்தனமிடும் வலிய
நன்மயில் இவற்குண்டு

அளிபண் முரண்டெழு நல்லையிற் கந்தனோ
டம்புலி ஆடவாவே

அரவதன் முடிமயில் ஆடிடு நல்லைநீ
அம்புலி ஆடவாவே.

வேறு

பல்கோடி சென்மம் எடுத்தெடுத் திழைத்தும்
பார்ப்பதற் கரிதானவன்

பக்தியாம் ஒன்றினால் பற்றலாம் அன்றிப்
பற்றுதற் கரிதானவன்

கல்லெனும் நெஞ்சினர் ஆயினும் கசிந்துநாம்
கந்தா எனக்கனிந்து

கண்மாரி பொழிந்திட காணின் விரைந்துதன்
கருணை மழைபொழிபவன்

பொல்லாத குர்கிளை பொடிபடச் செய்தவன்
பொருப்பினைத் துளைத்த வேலோன்

பொறுத்தவன் பிழையினுக் கிடுக்கன் தவிர்த்து
பொன்னுயிர் காத்த மேலோன்

அல்லல் அகற்றிடு அறுமுகன் தண்ணோடு
அம்புல் ஆடவருகவே
அனிநல் ஹரமர் அழகன் தன்னுடன்
அம்புல் ஆடவருகவே.

வேறு

குருடல் பிளந்தோன் ஓர்வேல் தொட்டே
துளைத்தனன் ஒருகுன்றும்
துயரெலாந் தொலைந்திட குரெலாம் களிகொன்
தொல்ல சுரர்குலமும்

வேருடன் அழிந்திட விம்மிதங் கொண்டே
விண்ணவர் கோமானும்
விளங்குவை குந்தமும் பிரம்ம லோகமும்
விம்மிதங் கொளச்செய்தோன்

பாரெலாம் படைப்போன் ஓயெனும் பதப்பொருள்
பகர்ந்திடத் தடுமாற
பட்டென விட்டொரு குட்டினைக் குட்டியே
படுசிறை வைத்தோனே

ஆரா அமுதனாம் அருள்நல் ஹரனோ
டம்புலி ஆடவாவே
அம்பிகை அருளிய அருள்நல் ஹரனோ
டம்புலி ஆடவாவே.

விண்ணிலே தோன்றிநீ எமக்கெலாம் மேலாக
வெண்ணிலா தனைப்பொழி கின்றாய்
மேலான செய்வென என்றுமே நாமேலாம்
விரும்பிக் களிக்கின்றோம்

மண்ணிலே நினைப்போல் ஏறிதிரை கடல்தரு
மகளிர் தருமுத்தும்
வலம்புரி உதிர்த்திடு முத்தொடு தாழை
மடலவிழ் தருமுத்தும்

வெண்ணிறச் சங்கின்முத்தும் இரவில்
விரும்புவெண் ணாளிவீசலால்
மேலிருந் தீங்குநீ வருவையேல் நின்னை
மேவுமல் விருளகன்றிடும்

அண்ணலாம் எங்கள் அருள்பொழி நல்லைநீ
அம்புலீ ஆடவாவே
அறுமுக வேலுடன் ஆனந்த மாகவே
அம்புலீ ஆடவாவே.

வேறு

அருணை அங்பன் ஆக்கிய திருப்புகழ்
அமுதைச் சுவைத்து நயக்கலாம்
அன்று குகைக்குள் அடங்கிய கிரன்
அறைந்த தமிழும் அறியலாம்

கருணை கொண்டுநம் தேவரைக் காத்தவெம்
கச்சிசொல் கதையும் களிக்கலாம்
கடலலை வாயிலில் மூங்கை தீர்த்த
கலிவெண் பாவும் கதைக்கலாம்

விரும்பு பாவலர் விளம்பிய அற்புத
வேறுபல் சுவையையும் மெச்சலாம்
வேடன் நம்பியும் தன்மகன் வள்ளியை
விரும்பி ஈந்தமை பேசலாம்

அரும்பு கொன்றை அணிபவர் மைந்தனோ
டம்புலீ ஆடவாவே
அருந்தமிழ் வானர் சூழும் நல்லைநீ
அம்புலீ ஆடவாவே.

வேறு

எங்குமுள இறைவற்கோர் கண்ணாய் இருத்தியேல்
இவனக் கண்ணின் மணியாவான்
எக்கலையும் இடையிடையே குறையக் காண்பாய்
இவனெவ் வுயிர்க்குங் கலையாவான்

கங்குல்தன் இருள்நீக்கும் கர்வம் கொள்வாய்
காணுமடி யாரிருள் இவன்தீர்ப்பான்
காரிருளிற் பயிர்வளரச் செய்வேன் என்பாய்
காணுமப் பயிர்வாழ இவன்செய்வான்

இங்கிதமாய் நினைக்காணச் சிறுவர் களிப்ப
எவர்களும் களிப்பவே இவன்செய்வான்
இங்கிவனில் நீபெரியன் என்றென் ணாதே
இப்புவி இவன்மயிர் நுனியாகும்

அங்கைதனை நீட்டியிவன் நினையமூக் கின்றான்
அம்புலீ ஆடவாவே அப்பாற காணும
அருந்தமித் தேன்சுவைக்கும் நல்லைக் கந்தனோ
டம்புலீ ஆடவாவே,
வேறு

முன்னொருநாள் திருக்கயிலை சென்ற பிரமன்
முருகனைத்தான் வணங்காமற் சென்றதாலே
மோகரிக்கும் அவன்கரத்தால் குட்டு வாங்கி
முற்றுணர்வு பெற்றதை அறியாயோ

தன்னிகரில் தெய்வமெனத் தவத்தோர் போற்றி
சகமெல்லாம் வணங்குவது மறியாயோ
சங்கரணார் திருநுதல்வெம் பொறியில் தோன்று
சண்முகனார் என்பதுவும் அறியாயோ

முன்னமரர் அபயமென அடைந்த போது
முன்னின்று காத்தவனென் றறியாயோ
முதுகுன்றும் வேல்தொட்டுத் துளைத்தான் என்னும்
மொய்ம்புடைய வீரனெனவு மறியாயோ

இன்பசுகம் நல்லையிலே ஈயும் கந்தன்
இருகரமும் நீட்டியுனை அழைக்கின்றான்
இறங்கிவந்தே எழில்நிலாநீ ஆட வாவே
எழில்சொட்டும் இருநிலாநீ ஆடவாவே.

வேறு

தேன்பொலியும் நறுங்கொன்றைப் போது சூடும்
 சிவனவன் தந்தபாலன்
 திருவிழிக் ஸீராறு கருணை சிந்தத்
 திருக்கரத்தோர் வேலாயுதன்

 மான்விழியார் மாதரிரு மருங்கி லமர
                           மால்வழங் கும்மருகன்
 வன்னமயில் மீதிவர்ந்து வையம் எல்லாம்
                           மகிழ்ந்துவலம் வருவேலோன்

 நாளென்னு மகந்தைகெடச் சூரைத் தடிந்து
                           நல்நெறி தனைக்காட்டி
 நாடோறும் தாள்நினந்து துதித்துப் போற்றி
                           நன்குண ரவைத்தவள்ளல்

 வானுயர்ந்த மாமலைவலம் செய்யும் வல்ல
                           மாநிலா ஆடவாவே
 வளமோங்கு திருந்வை வள்ள லோடு
                           மாநிலா ஆடவாவே.

வேறு

சிறைவைத்த பிரமாவை மீட்கு மாறு
 தேவரெலாம் சிவனாரை இரந்த போது
 சிவனாரும் நந்திதனை முருகன் தனபால்
                           சென்றழைக்கத் திருமுருகன் மறுத்த தாலே

 கறைக்கண்டன் மகனிடத்துத் தானே சென்று
                           கருத்தாக உபதேசம் பெற்ற பின்பு
 கண்ணியமாய் அகத்தியர்க்கும் முருகன் தானே
                           களங்கமற அப்பொருளை விளங்கச் செய்தார்.

முறையாகப் பிரணவைத்தின் பொருளீ தென்று
                           முற்றுணரச் செய்தவனாம் முருகன் தன்னால்
 முப்பத்து முக்கோடி தேவர் தாழும்
                           முவுலகும் நன்மைபெறச் செய்த தன்றே.

மறைமுதற்கு முதலெழுத்தாம் பிரண வத்தை
வானியிற்கு மிங்குவந்து திருநல் ஹரில்
இறையோங்கும் எழிலோங்க ஆட வாவே
எழில்முருகன் அவனோடே ஆட வாவே.

வேறு

செக்கர் வானிலே தோன்றி யேசெகம் வா
தெரிந்திடா திருப்பதுண்டு

தேய்ந்து தேய்ந்தினி உலகில் யார்க்குமே
தெரிந்திடா திருப்பதுண்டு

முக்கன் அத்தியான் முனிந்த சாபமும்
முன்செய் தவத்தினாலே
முவொன் பாருடை தாதை தக்கனின்
மொழியினால் தேய்ந்தபோதும்

நக்க னாம்சிவன் நல்கு தீர்வினால்
நாச முறாதவில் தவிர்ந்தாய்
நன்று நன்றவன் முடியி வேறிநீ
நன்கனம் உறைதல் கண்டோம்

இக்கனம் அவன்தன் செல்ல நன்மகன்
இரந்துனை அழைத்திடல் நல்லை
இன்ன மும்மனக் கென்ன தாமதம்
இங்குநன் காட வாவே.

மீா ஏழை மக்குபுறுதி கூக்குபுறுதி
ஷாஷ்கி சாவிக் கூஷ்ட்டிகை கூப்பிக்குதை
பங்கி ஏழுபரி மாதுபை காஷ்டுக
ஷாஷ்கி மக்குபுறுதி கூஷ்ட்டிகை பாவுப்பிள்ளை
ஏழுபரி கூஷ்ட்டிகை மக்குபுறுதி ஏவங்கா

ஏழுபரி கூஷ்ட்டிகை மக்குபுறுதி பாவுப்பிள்ளை
காஷ்கி மக்குபுறுதி மாதுபை காஷ்டுப்பை
ஏழுபரி கூஷ்ட்டிகை மக்குபுறுதி மக்குபுறுதி

சிற்றில் பருவம்

இஃது இரண்டாம் ஆண்டில் நிகழ்வது.

தென்னங் குரும்பை அடுப்பமைத்து
 திரள்பரு வெண்சங் கடுப்பேற்றி
 தெண்ணீர் நிரப்பித் திரைமணலே
 தீட்டிய வெள்ளை வல்சியதாய்
 பொன்னின் மலர்ந்த மலர்தேடிப்
 பொறுக்கி வந்தே கறிஅடற்கும்
 பொங்கி எழும்பும் மகிழ்ச்சியொடு
 பொருந்த அமைத்த எம்வீட்டை
 வண்ண மயிலில் உலாவருவோய்
 மாதுமை பெற்ற வடிவழகா
 வருந்து மடியார் இடர்கழைவோய்
 மணாளா மங்கை மாரிருவர்
 சென்னி மணக்குஞ் சேவடியாய்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 திருநல் ஹருறை சிவபாலா
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 வண்ண மடவார் மகிழ்வண்டல்
 வருந்தி யமைத்த ததற்கல்ல
 வண்ணப் பாதம் நோவெடுக்கும்
 வருத்தம் பின்னுணை வாட்டாவோய்
 அண்ணஸ் தூக்கி அண்பொழுக
 அருமுத் தளிக்க நின்னைத்தன்
 அணிதோன் வைத்தே ஆடல்செய
 அதிரும் புழுதி படியாதோ
 மண்ணும் விண்ணும் ஈன்றெடுத்த
 வயக மூவா அன்னைதன்
 மடியி விருத்திப் பாலுட்ட
 மாக மடிமேற் படியாதோ

புண்ணியம் ஓங்கி நாம்வாழ
 புரிவோய் சிற்றில் சிதையேலே
 போற்று நல்லைப் பதிக்கரசாம்
 புணிதா சிற்றில் சிதையேலே.

வேறு

வண்ண மலர்ப்பூங் கோதையர்கள்
 வாவி குடைய அவர்துகிலை
 மறைவாய் எடுத்துக் குருந்தொழிக்கும்
 மாயச் செயலுக் கிடைச்சியர்கள்
 கண்ணா என்று மானத்தைக்
 கரும்பாம் பதனைச் செம்பாம்பு
 காணா வண்ணம் மறைப்பதுபோல்
 கையால் மறைத்துச் சென்றிரப்ப
 மண்ணார் உலகை உண்டபிரான்
 வாயிற் குழலை வைத்துதூதி
 மாயக் குறும்பு பலசெய்வான்
 மாயோன் மருகன் நீயன்றோ
 வண்ண மகளிர் நல்லுரில்
 வனைந்த சிற்றில் சிதையேலே
 வையம் புரக்கும் வடிவேலோம்
 வண்ணச் சிற்றில் சிதையேலே.

இம்மா நிலத்தை ஈன்றவளை
 இறைக்குச் சக்தி ஈய்பவளை
 இமவான் ஈன்ற இளம்பிடியை
 இருளோள இறைகண் பொத்தினவளை
 கம்பா நதிதன் பெருக்கஞ்சி
 கட்டி விங்கம் காத்தவளை
 கலையோர் எண்ணன் ஆனவளை
 கருணை பொழியும் கண்ணியவளை
 நம்பனைப் பிரியா நாரியினை
 நாரணன் நயக்குஞ் சோதரியை
 நயனம் பொத்தி நாயகற்கு
 ஞாலம் இருளச் செய்தவளை

அம்மே என்றே அவள்தன்னை
அழைப்போய் சிற்றில் சிதையேலே
அருங்கலை வாணர் அமர்நல்வைக்
கரசே சிற்றில் சிதையேலே.

கூறு மாயப் பரசமய
கூட்டுள் வீழ்ந்து குழையாமல்
கூர்வேல் விழியார் கூடவிலே
குறுகிக் காமம் பெருக்காமே
பேறாம் பேற்றைத் தரவல்ல
பேசும் சைவ நெறிகூறும்
பேணத் தகுநல் படிநான்கில்
பெரிதே ஒன்றைப் பின்பற்றி
தேறும் அழியாப் பொருள்மூன்றின்
செவ்வி உணர்ந்த அவர்தங்கள்
சிந்தை களிக்க அயனைமுத்தைச்
சிதைக்க வல்ல சேவடிபோய்
சிறிய நினது சிற்றடியால்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
திருநல் ஹரா சிவபாலா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.
திருமா மகட்கோர் மருகியென
செப்பும் மருகி கலைமகஞும்
திருமா மடந்தை மாயியெனத்
திகழும் செல்வத் திருமகஞும்
ஒருநாட் கொருநாள் வெறுப்பின்றி
ஓருதா மரைக் குளத்துவளர்
ஒருங்குறை வெண்செந் தாமரைபோல்
ஓது திருவொடு கல்வியுஞ் சேர்
பெருமா நிலத்தோர் போற்றுவகை
பொருந்தப் பெற்ற புகழூராம்
பெருமான் ஆறு முகப்பெயரோன்
பிறங்க வாழ்ந்த திருநல்ஹர்

முருகா நினக்கோர் விளையாடல்
முறையோ சிற்றில் சிதையேலே
முயன்ற சிறார்கள் மண்மோவ
முறையோ சிற்றில் சிதையேலே

கானக் குறத்தி வள்ளியெனும்
குன்னி உவந்து தினைமாவை
கமமுந் தேனிற் பிசைந்துனது
கனிவா யூட்டக் களித்தநீயும்

மானொத் தவளின் மிச்சிவையும்
வாயிற் சுவைக்கும் அழினையும்
மகிழ்ந்து சுவைத்த ததுகண்டும்
மற்றோர்க் கதனை விண்டோமோ

குனற் பிறையின் நெற்றியினார்
குமுத வாயர் பலபேசி
கூடிக் கட்டிய சிறுவிட்டை
குழைத்துச் சேர்த்து மண்பிசைந்து

வான் முயர்புகழ் திருநல்லூர்
வண்ணா காலால் சிதையேலே
மருவு மடியார் பினிதீர்க்கும்
மருந்தே காலால் சிதையேலே

பாயும் பரிதேர் மீதிவர்ந்து
பகைத்த அசரப் படைமுழுதும்
படர்ந்தே அஞ்சா தெதிர்த்துவர
பாணந் தொடவும் அக்கணமே

மாயச் செய்த புகழத்தான்
மங்கா திந்த மண்ணுலகும்
வானோர் உலகும் மதிக்குமெனும்
மாபுகழ் நினக்குப் போதாதோ

பாயுஞ் சேற்கண் பாவையர்கள்
 பங்கயக் கரத்தால் மண்பிசைந்து
 பரிவாய் அமைத்த சிறுவீட்டை
 பார்த்துக் களிக்கும் நாம்வருந்த

காயுஞ் குர்யப் பிரகாச்
 கந்தா காலாற் சிதையேலே
 கடம்பணி நல்லைக் கதிர்வேலெம்
 கந்தா காலாற் சிதையேலே. (1)

கொஞ்சங் கதைகள் பலசொல்லி
 கோதில் தொட்டில் மிசையிருத்திக்
 குழையும் படிசப் பாணிகொட்டடி
 குளிர முந்தந் தனைக்கேட்டு

மஞ்ச தோறும் வளர்மதியை
 வாவா வென்று வரவழைத்து
 மகிழும் வண்ணம் பலபணிகள்
 வகைவகை செய்வ தறிவோய்நீ

பிஞ்ச மதியின் கொம்பொடித்தோன்
 பிறங்கு நால்வாய் மும்மதத்தன்
 பெரும் பேர்ச்சரிதை அதுதன்னை
 பேணவிரைவாய் எழுதியெம்

அஞ்ச கரத்தன் துணையானோய்
 அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 அழகார் பொழில்குழ் திருநல்லை
 அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே. (2)

தீராப் பிணியாம் பிறவியெனச்
 செப்பு பெரிய தீப்பிழும்பில்
 திரும்பத் திரும்பத் திழைக்கின்ற
 திகைப்பை ஒழித்துச் செப்பரிய

பேரா தரவாய் இனிப் பிறவாய் துமாப
 பேற்றை அளித்து இப்புவியில்
 பிறக்கா திருக்கும் மேலான பாலீஸ்
 பேற்றைத் தருமெம் பெருமாணாம்

தோத் தேவர் சிறையீட்டு ப்பாது துமாப
 சிவனார் தந்த திருப்பாலா நாட்டு
 சேவற் கொடியா திருக்கருணைச் சிலையிடங்க
 செல்வா திருக்கை வழிவேலா நாட்டு

ஆரா அமுதே அணிந்லை சுக்ரூராவி
 ஜயா சிற்றில் அழியேலே சுமுகம் நாட்டு
 அன்னை உண்மொன் அகங்களிக்கும் நாட்டு
 ஜயா சிற்றில் சிதையேலே. (3)

பாலீஸ்ஸால் வருாது கஞ்ச
 நாட்டுக்காலை நூல்களி ராணால்
 நாட்டியைப் பாலைச் சுமுகிய
 பிரான்டிரை ஏப்ளி கஞ்சகாலை

நாட்டியைப்பாலை காலிய கஞ்சி
 சுக்ரூராவியு பாலைநாடு கஞ்சிய
 கஞ்சகாலை குலிக்காச்சிப்பு வருபால
 பாயிலூரா பாலைக்காச்சிப்பு

பாலையாகாலை சுக்ரூரா கஞ்சை
 காலிப்பு கூடி கூடிருசி வயலியை
 கஞ்சகாலை புதுக்கிழாபுலி காகவை
 காலிப்பு கூடி கூடிருசி வயலியை

காலிப்பு பாலைப்பு பாலை
 காலிப்புப்பு பாலை மாலை
 காலிப்பு கூடி கூடிருசி கூடிருசி
 பாலைப்பு காலிப்பு பாலை

சிறுபறைப் பருவம்

இன்தமிழ் பிழியும் இயலிசை சுரந்திடும்
எழிலார் நவரசமே
இதயமாம் குகையுள் இருளினை ஒட்டிட
எழுந்திடும் எழிற்சடரே

கந்தரக் கலன்கள் நடுவினில் அமைத்திடு
சுடர்விடு தூமணியே
தொடர்ந்திடு பிறவியை தூர்த்திட வாய்த்த
துகளறு சுடரோளியே

கந்தங் கமழ்தர அடியவர் மனத்துறு
கற்பக நறுமலரே
கனிந்திடு முக்கணி கலந்து வடித்தெனக்
காணிடு தனிச்சு வையே

முந்தை மறையின் முதல்வா மகிழ்ந்திட
முழக்குக் சிறுபறையே
முத்தமிழ் சுவைத்திடு வித்தக நல்லை
முழக்குக் சிறுபறையே. (1)

எடுத்திடப் பிறவிகள் இனியிலை யென்றே
இயம்பிட ஒருபுணையே
எதிர்த்திடு அசரரின் முடித்தலை இற்றிட
ஏவிடும் ஒருகணையே

அடுத்திடும் அயனது எழுத்தினை அடியொடு
அழித்திடும் அணிமலரே
அடிப்பதம் முடித்தலை அணிந்திடும் அடியார்க்கு
அனித்திடு அருநிழலே

படித்திடு திருப்புகழ் பதப்பொருள் உருக்கிட
படிப்பவர்க் கருள்மருந்தே
பனித்திட நின்பத உருச்செயத் தினந்தினம்
பற்றிடப் பதமலரே

முடித்தலை உடையவன் அளித்தருள் கிருபர
முழக்குக் சிறுபறையே
முத்தமிழ் கலைப்பவர் குழ்திரு நல்லைநி
முழக்குக் சிறுபறையே. (2)

அந்தியுஞ் சந்தியும் ஆதரித் தேவரும்
ஆரா அன்பினர்தம்
ஆதரம் மேனிட அகங்குழைந் தேயமும்
அயரா அன்பொலியும்
அந்தனர் ஆற்றிடு அர்ச்சனை ஆதியாம்
ஆசமத் தறையொலியும்
அடியவர் ஒன்றியே அமர்ந்திருந் தோதிடும்
அருஞ்சைப் பாட்டொலியும்
சந்தம் தொழுங்கினைப் பேணி முழக்கிடு
தன்னுமை தருமொலியும்
தந்திகள் ஏருடிமே வீணையும் தாளமும்
தாம்தரு தனியொலியும்

செந்தமி மோங்குயர் திருநலை யூரனே
சிறுபறை முழக்குகவே
செவ்வேல் தாங்கிய திருநலை வேலனே
சிறுபறை முழக்குகவே. (3)

மாழுகில் கறுத்திட மகிழ்ந்திடு கலாப
மடமயில் இனம்அகவ
மாகடல் ஒலிட ஒலியேழக் காம
மடந்தையர் மனம்நெகிழு

ஓமெனு மொலியுடன் மறையவர் ஆகுதி
ஊற்றிடு புகையுமேழ
உணர்வெழு தமிழ்மறை பண்ணொடு ஒதிட
உளமது நெக்கியேழு

காமணை எரிசெயும் கடவுளர் நடயிட
களித்திடு முழவொடு
கரமா யிரமுடை வாரணா குரமுதவ
கண்ணனும் கொட்டொலிக்கப்

பூமகள் நாமகள் புளிதம் கொண்டிட
 பொழிந்திடு சிறுபறையே
 போற்றிடு புலவோர் போவிந்திடு நல்லையில்
 பொழிந்திடு சிறுபறையே. (4)

வேறு

மடக்கொடி மணிக்குழழ வரைத்தொடக் கதுவிய
 மதத்திடு வடிக்கணையால்
 மணத்தொடு பரப்பிட அகிற்புகை படப்பட
 மலர்ச்சொரு கியகுழலாள்

துடித்திட வதைத்திடு முத்துதிர் துடிப்பெழு
 துவித்தொளிர் முறுவவினால்
 தொடச்சிலை மதனுடல் பொடிப்படத் துகள்செயும்
 துணையிரு மலைமுலையாள்

எடுத்தடி நடந்திட மிகப்பழு சுமக்கிலா
 இளைத்திடு கொடியிடையார்
 இடர்ப்படா திருந்திட இணைப்பத மீந்திட
 எழுந்தருள் இறையோய்நீ

முடிச்சடை முதலவன் அளித்தருள் முருகனே
 முழக்குக சிறுபறையே
 முத்தமிழ் கலவத்திடு திருநலை முதல்வநீ
 முழக்குக சிறுபறையே. (5)

வேறு

மன்னிய மடப்பிடி இடத்திலும் குறக்கொடி
 வலத்திலும் மருவிபோய் வாழுக
 மரகத மயிலதன் புறத்திலும் நாபுரம்
 மயங்குசே வடியோய் வாழுக

பன்னிரு விழிகளும் தோள்களும் வாழுக
 பரந்த மாரபினில் அணிந்திடு
 பன்னா பரணமும் முப்புரி நாலும்
 பட்டுடை மேனியும் வாழுக

சென்னியிற் சூடிய செம்பொன் மெளவியின்
செமுஞ்சுடர் திசைதொறும் வாழுக
தேவரைக் காக்கநல் அபயம் அளித்த
திருக்கரம் சிறக்க வாழுக

தேன்மொழி ஒங்கு திருநல் ஹரா
சிறுபறை முழக்கி யருஞுக
தேன்பொழிற் சோஸை திருநல் ஹரா
சிறுபறை முழக்கி யருஞுக.

(6)

வேறு

இன்றுன ஆலய மணியோசை
எழுந்தது கேட்குந் தூரமெலாம்
இதயத் திருத்தி நின்நாமம்
ஏத்திக் கைதொழுச் செய்துவிடும்

அன்றி முழக்கும் பேரிகையும்
அடிக்கும் மேளத் ததிரொலியும்
அத்துடன் சேர்ந்த சல்லரியும்
அகத்தோர் உணர்வை ஆக்கிவிடும்

என்றும் ஓலிக்கும் இவ்வொலிகள்
யார்க்கும் பூசைக் கிரமமதை
இறையுந் தப்பா தென்பதையும்
என்னச் செய்யும் நல்ஹரா

நன்றே நாமுஞ் செவியார
நயக்கச் சிறுபறை கொட்டுகவே
நல்ஹர் அமர்ந்த நாயகமே
நயக்கச் சிறுபறை கொட்டுகவே.

(7)

வேறு

ஓமென்னும் பிரணவத்தின் உட்பொருளை
உச்சிதனில் குட்டுகுருவே வினவியயன்
உள்ளமெனுங் கமலமலர் விரிந்திடுமா ருதிக்கிண்ற
ஒளிகாலு மிளவெயிலே

நாம்மேல்செல் கதிசேர்க்கும் உயிரென்னும்
 நன்நீர்பொழி கருமுகிலே [பயிர் தழைப்ப
 தாள்கோள்செய் பினிதம்மை நண்ணாமல்
 நலமாய் காவலனே [காக்குமொரு

திம்சுவைத்தேன் தென்தமிழும் தித்திக்கும் வட
 தேங்குவழி செய்கடலே [கலையும்
 தென்பொதியின் மாமுனிக்குத் தென்தமிழை
 சிவகாமி திருக்குமரா [இனிதுறைத்த

கூங்புயர்ந்த கோபுரங்கள் ஒங்குநல்லை கோமானே
 கொட்டுக்கூடு சிறுபறையே
 கோடானு கோடிஒளிர் குர்யப்பிர காசரூப
 கொட்டுக்கூடு சிறுபறையே. (8)

சதங்கைகள் சிலம்புகள் தண்டைகள் பதங்களில்
 தாம்கலந் திசையார்ப்ப
 தாமரைக் கரங்களில் தரித்தபோன் வளையல்கள்
 தாழுங் கலந்தார்ப்ப

இதந்தரு பண்களில் அடியவ ரிசைத்திடும்
 இன்னிசை எளிதார்ப்ப
 இசைத்திடு சுருதியில் வீணையுந் தாளமும்
 இணைந்தவை எடுத்தார்ப்ப

பதங்களும் பாடலும் பொருளொடு பருகிடப்
 பரவச நிலைபூப்பப்
 பக்தர்கள் தினந்தினம் கூடிடு விழாக்களும்
 பக்தியைக் கண்டுகொள்ளக்

கதம்பணி மார்பனே கொட்டுக நல்லைந்
 கடிதெனச் சிறுபறையே
 கடிமலர்ச் சோலைகுழ் நல்லைந் கொட்டுக
 கடிதெனச் சிறுபறையே. (9)

ஆர்ப்ப - சப்திக்க; பொன்வளை - பொற்காப்பு; பண - அமைவு,
 இசைப்பாட்டு; சுருதி - இசை, ஒலி; பதம் - சொல்; கடி-விரைவு.

வேறு நிரப்பிக்கின்ற

அறுபட்ட வீட்டிற்கக் காலத்திலே வேறுபட்ட

அழகாந் தலைமிருக்க

உங்கங்கே நீகருணை அள்ளி வீசும்

அருள்பொழி தெய்வம்

சீறிவரு சூரதடிந்து திருச்செந் ஆரிலிங்

தேவரைக் காத்துதீரா

தென்கடல்கும் நம்மீழ் நாட்டின்மேலும்

திருவுளம் வெத்து செய்கை

பேரவை பேரவைக்கு பேசும் வண்ணம்

പ്രേമിയേ തുട്ടിക്കെട്ട്

பெரிதாய்ந் நல்லுரை இடமாய்க்கொண்ட

பேற்றிருக் குவணமய்ஞ்டே

6. **Queso** **Queso** **Queso** **Queso** **Queso**

மயில் வாகன்னெருப்பு

கொட்டுக் கறுப்பறையே
— மாதிரி மூலம் பிரபுவர் திருச்சோழன்

മക്കുമ മലപ്പറയ്ക്ക ജീ
രിക്കും ദീരു തിരുവന്നുമ്പേ

கொட்டுக் கருப்பதை.

பத்தாவது:

சிறுதேர்ப் பருவம்

சிறுதேர் உருட்டி மகிழ்தல் இருபத்தொன்றாந்
திங்களில் நிகழ்வது.

உலகெலா மொருபோ துண்டியில் ஒடுக்கி
உணர்த்திய நாரணன் மருகோனே
உமையவள் விருப்பொ டேட்டிய பாலால்
உறுபசி ஓட்டிய ஒருசேயே

சலமெனச் சொலுமோர் பிறப்பெனும் பெரிய
சாகரந் தாண்டிடும் நாவாயே
சங்கம தமர்ந்து தமிழ்மொழி நுழைவோர்
சஞ்சலந் தவிர்த்ததோர் புலவோனே

மலைமகன் கணவன் வகுத்த வழிவழி
வாளிகள் தொடுத்த வடிலேலோய்
வழுதிதன் முதுகின் கூனினை மாற்றி
வைதிகம் வளரவுஞ் செய்தோனே

சிலையினைத் தொட்டுயர் தேவரைக் காத்தனை
சிறுதேர் விளையாட் டயருகவே
திருநலை ஊரெலாம் செந்தமிழ் ஒங்கிடச்
சிறுதேர் விளையாட் டயருகவே. (1)

முழுக்கிடு குரல்களும் முனைத்தெழு புருவமும்
மூளைரி விழிகளுமாய்
முழுப்பிறை எயிற்றொளி முகத்தினில் வெளிப்பட
முறைப்பொடு அணியணியாய்

விழித்தெழு படைகளும் விழுப்புய உருவமும்
மிகுத்துள் தலைகளுமாய்
வெளிப்படும் அசரர்தம் தலைக்குவை மலைபல
விழப்பொரும் மிகுத்தோ

பழிப்பில துயிர்க்கணம் பலப்பல உதித்திட
 பயில்நடம் புரிந்திடுமெம்
 பரக்கணல் உதித்தெழு பஸித்திடு திருப்புய
 பன்னிரு விழியோனே

செழிப்புறு திருநலை செழுந்தமிழ்ப் புலவனே
 சிறுதேர் உருட்டுகவே
 சிவசிதம் பரற்குப் தேசிக குருமணி
 சிறுதேர் உருட்டுகவே.

(2)

வேறு

அருள்பெருகு கருணன்பொழி ஆனந்த நதியில்மலர்
 அம்புச் விழியினழகும்
 அமர்புரியும் தடவரையே நிகராய மார்பினழகும்
 ஆறிரண்டு தோளினழகும்

இருமகளிர் விழிகுளிர் இணைந்தசையும் குழையழகும்
 இலங்குபொன் தோளினழகும்
 இருக்குமுதல் மறைநான்கும் இனிதாக எடுத்தோதும்
 எழில்வாயின் முறுவலழகும்

அரிமுதலாந் தேவர்க்கும் அசுராதி பகைவர்க்கும்
 அபயமருள் கரத்தினழகும்
 அவரழிவு படாவாறே ஆட்செய்யும் அருங்கருணை
 அகலாத நெஞ்சினழகும்

திருப்பெருகு திருநல்லை திகழுமெம் திருக்குமரா
 சிறுதேர் உருட்டியருளே
 தேவாதி தேவர்தொழும் திருநல்லை வீதியிலே
 சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(3)

பேருவகில் யாம்செய்த கன்மத்துக் கீடாகும்
 பிறப்பிறப்பாம் பெற்றியதாம்
 பின்தொடரும் பழிபாவ மாம்பினிகள் பின்வந்து
 பற்றாது பெயர்ந்தோடவும்

பாரோங்கு புகழ்பரப்பும் பாவலர்க்கும்
பாழ்வறுமை பறந்தோடவும் [நாவலர்க்கும்
பாவமென்ப தறியாத பண்பினராக் நல்லோர்கள்
பழவினைகள் பறந்தோடவும்

வாரணியும் கற்புடைய வனிதையர்கள் என்
மங்கலமாய் வாழ்ந்திடவும் [இறென்றும்
வந்துதெரி சனஞ்செய்வோர் வருத்திடுசெஞ்சு
மறைந்துமிக மடிந்தோடவும் [சலமியாவும்

தேரோடு திருநல்லை வீதியிலே நன்குனது
சிறுதேர் உருட்டியருளே
செந்தமிழின் சுவைநயக்கும் திருநல்லை வீதியிலே
சிறுதேர் உருட்டியருளே. (4)

கன்னியர்தம் விழிக்கணைக்கும் காமன்தன் மலர்க்
கட்டுண் டேமேலும் [கணைக்கும்
களித்தலுத்த அருணகிரி மேற்கோபுரத் திருந்துவீழ்
கணத்திலே கையிலேந்தி

இன்னமுதப் பாடவினைப் பாடெண்ணக் கிரியாரும்
எப்படிநான் பாடவெண்ண
இன்னியல்சேர் முத்தைத்தரு எனுமடியால்
எடுத்தோ துபாடவினை [பாடெண்ண
பண்ணிருநின் செவியாரப் பாடியறப் பாடவினை
பரிவாகச் சுவைத்தமுருகா
பாரினிலே தாம்பாடி பக்திசெயும் இத்தமிழை
பருகுகும் ரக்கடவுளே

தென்னமுதத்தெள்ளுதமிழ்த் தென்றுகரும்நல்லூரா
சிறுதேர்நீ உருட்டுகவே
தென்பொதுசேர் அகத்தியர்க்கும் அறமுரைத்த
சிறுதேர்நீ உருட்டுகவே. [சிவகுருவே (5)
தாவு பரித்தொகை கரித்தொகை பல்லிதரமுடன்
தாக்குமவுணர் கள்தொகையும்
தயங்கா நின்தம்பு சென்றறுப்ப அச்சுரன்
தான்தனி நின்றுநெஞ்சம்

மேவு துயர்வருத்த மிகச்சினந்துதன் இதழ்கடித்து
விழிக்கனல் பொங்கியேழவும்
விடுதன் கணனதன்னால் தேவர்தமை முடிப்பனென
மேலும் கணவிடுப்ப

ஏவுநின் திறல்வீர வாகுவோ டெண்மரையும்
ஏனைப் பூதரையும்
இப்போ தெமுடிப்பன் யானென்றே எழுந்தபோது
இரியவல் சரந்தொட்டே

தேவர் தமைக்காத்த திருநல்லைத் திருக்குமரா
சிறுதேர் உருட்டுகவே
தேனார் முத்திச்கு வித்தான் செவ்வேளே
சிறுதேர் உருட்டுகவே.

(6)

அரியய னோடம ராவதிக் கிறையும்
அலமரச் செய்குரனை
அமரி வலவன்தன் கிளையுடன் அழிந்திட
அயில்வேல் தொடுவீர

விரிசடை தந்தைதன் விருப்பிற் குவேதனை
வெம்சிறை மீனவிட்டும்

வேதப் பொருளிது வாமெனத் தாதைக்கு
மருளிய குருநாதா

பரியெனும் மயில்மேல் பாரேலாஞ் சுற்றியும்
பழமொன் றிழந்ததாலே
படுதுயர் மீக்கொள் ஆண்டியாம் வடிவொடு
பழனிப் பதிமேவி

திருநலைச் செல்வனாஞ் சேவற் கொடியோய்
சிறுதே ருநுட்டுகவே

தேனார் பொழில்குழ் திருநலைச் சேயே
சிறுதேர் உருட்டுகவே.

(7)

பாகொக் குஞ்சொற் பாவவயர் குசிய
பாதக் குழம்பு படிந்தொளிர
பாரிய நித்தில் மேடை பரந்து
பரிதியின் செம்மைக் கதிர்காண

தாகத் தெழுந்த வண்டினம் நளினத்
தண்மலர்க் கதவு தனைத்திறக்க
தண்தேன் பெருகி மெல்ல வழிந்து
தடமிட மெங்குந் தான்பெருக

பாகத் துயர்ந்த பைம்பொன் கதலி
பழமூடன் பாலும் பசித்தோர்க்கு
பரிவுட னளித்துப் பசியினைப் போக்கும்
பண்பினர் வதியும் பெரும்பதியாம்

யோகத் துயர்ந்த ஓளிசேர் நல்லையில்
உருட்டுக் முருகா சிறுதேரே
ஒதற் கரிய உருத்திர புதல்வ
உருட்டுக் வண்ணச் சிறுதேரே. (8)

வேறு
திருவுலகு தேராகச் செறிச்டாக்கள் சில்லாகச்
செப்புமறை பரியாகவும்
தேமலரோன் வலவனாகத் தேவர் பரிசனமாக
திண்ணிமயம் வில்லாகவும்

அரவதனின் நாணாக அரிவன்னன் கோலாக
அங்கிளரி வாயாகவும்
அன்றுபுர மெரிசெய்த ஆதிசிவன் அருள்பாலன்
அன்றுருவோன் அளித்தசேயே

குருவாக தாகதைக்கு உபதேசம் செய்தனயன்
குறுமுனிக்கும் கிரிதனக்கும்
குவலயத்த மிழ்நூற்கோர் ஆசானாய் உரைசெய்த
குமரகுரு வான்பெருமான்

தேமலரோன் - பிரமன், வலவன் - தேர்ச்சாரதி
பரிசனர் - காலாட்படை, கோல் - சவுக்கு, அன்றுருவன் -
சிவன், தனயன் - மகன், கிரி - அருளைகிரி.

திருநல்லைக் கோயிலுறை திருக்குமர நாம்களிக்க
சிறுதேர் உருட்டுகவே
திருமாலின் திருமருக திருநல்லை வீதிதனில்
சிறுதேர் உருட்டுகவே. (9)

உருகுபெரு கருணைபொழி கடவிலெழு நாம்
ஓதுபன் னிருவிழிகளும் உவட்டென்ன
ஓளிதிகளும் நெற்றியுடன் ஒமென்றே
உச்சரித்திடு வாயினழகும்

இருபுறமும் வனிதையர்கள் இதமாக மயனுட்டும்
இசைபொன் குழையினழகும்
ஏரிலகு நாசியுடன் கபோலங்கள் ஈராறும்
எழில்கால் தருநினரயும்

தருமநெறி வழிச்செல்கை கடனென்று
தண்டைச் சிலம்பொலியும் சாற்றுவபோல்
தண்டரள் மாணவியுடன் கடம்பமலர் மணம்நாறும்
தண்ணொளி மார்பினழகா

திருநல்லை நகரோங்கு திருக்கோயில் வீதியிலே
சிறுபறை கொட்டுகவே
செந்தமிழும் சைவ முடன் சிறந்தோங்க
சிறுபறை கொட்டுகவே. (10)

ஷ்பாக்ட்ரஸி ப்ரதிபூர தங்களாக காலருக
மஞ்சலாரிசி மஞ்சலியுறுது
ஷ்பாக்ட்ரஸி ப்ராணாக்டு சால்பிரியாற்றுப் புதியங்கு
ஷ்பாவறப்பொய் முதலை

உவட்டு - நீர்ப்பெருக்கு, ஏரிலகு - அழகுவிளங்கும்,
மயல் - மயக்கம்.

நல்லைக் கந்தராலயத்
தீர்த்தக்குளச் சிறப்பு

1923இல் சேவகப்பெருமான் இயற்றிய பாடல்

நூன்முகம்

இந்நல்லைக் கந்தராலயம், தொடக்கத்தில் யாழ்ப்பாணத்தை அரசாண்ட சிங்காரியச் சக்கரவர்த்தி யின் மந்திரியாகிய புவனேங்கவாகு காலத்தில், மந்திரியால் தற்காலத்தில் மூலத்தானமாயுள்ள இடத்தில், இத்திருவேற் பெருமானைத் தாபித்துப் பூசிக்கப்பட்டு வந்தது.

இத்திருவாலயம் பறங்கிக்காரரால் இடிக்கப் பட்டு சேதமடைந்தபோது ஓர் பெரியவரால் திருவாலய முகப்பில் உள்ள தேர்முட்டியடியில் ஓர் சிற்றாலயம் தாபித்து பூசிக்கப்பட்டு வந்தது.

அதன்பின் உருத்தின்படி ஸ்ரீஸ்ரீ இரகுநாத மாப்பாண முதலியாராலும் அவருடைய குடும்பத் தாராகும் கந்தையா, நடுவிலார் சங்கரப்பிள்ளை என்பவருடைய அதிகாரத்தாலும் நடைபெற்றுவந்தது.

இக்காலத்தில் ஸ்ரீஸ்ரீ சங்கரப்பிள்ளையார் குமாரன் ரகுநாத மாப்பாண முதலியார் பக்தி மேற்பட்டு பரசிவ வணக்கம் வாய்ந்த ஆதீனகர்த்தரால் நடைபெற்று வருகிறது.

இவரால் திருவாலயக் குறைவெல்லாம் நிறை வேற்றப்பெற்றுத் தீர்த்தக்குளச் சிறப்பும் நிறைவேற்றப் பெற்றது.

சுபமஸ்து.

நேரிசை இருவிகற்ப வெண்பா

நல்லைநகர்க் கந்தருறை நல்லால யச்சிறப்பை
வல்லவள னாக வகுத்துரைக்கச் - சொல்லவருந்
தும்பிக்கை யான்பாதந் தூக்கிச் சிரத்தணிந்தே
நம்பிக்கை வைத்தால் நயம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

புவனேக வாகுமந் திரியால்முன் தாபித்துப் பூசித்திட்ட
தவமேவு நல்லை நகர்க்கந்த சாமி தருந்தலத்தின்
நவமேவு தீர்த்தக் குளச்சிறப் பானதை நான்புகல
அவமேது மில்லா தமைய யருள்வை யறுமுகனே.

பதினான்கு சீர்கழில் நெடில் ஆசிரியம்

சீரேறு புவனேக வாகுமந் திரிமுனந்

திகழ்கோயி லதிகாரியாய்

சென்றபின் ரகுநாத மாப்பாண் முதலியார்

செறியுமதி காரியானார்

நேரே அவர்க்குப் பின்னவர் குடும்பத் துள்ள

நிகரில்கந் தையங்குடன்

நீட்டுதவ நடுவிலார் சங்கரப் பின்னளையும்

நிரைப்படி நடத்தவுந்தார்

ஏரேறு சங்கரப் பின்னள செய்தவத் தினால்

இதம் துறவந் துதித்த

எழிலுறும் ரகுநாத மாப்பாண் முதலியா

ரெனும் பெயர்க் குரிசில் தானே

பாரேறு மதிகா ரியாய்வந் துதித்து நற்

பணிவிடைகள் பலமுடித்துப்

பரிவினோடு தீர்த்தக் குளஞ்சிறப் பித்து

படிக்கட் டமைத்தனரே.

இந்தத் தீர்த்தக் குளத்திற் கிணனவே
றெங் கேனு முண்டோ.
சந்தஞ் செறிந் திட்டகுளம்
சாதுரிய மானகுளம்
வந்துதொண்டர் போற்றி செப்பேத
வாழ்த்தொலி செய்தேத்து குளம் (இந்த)

நாற்சதுரப் பட்டகுளம்
நாரிக மானகுளம்
காற்படிகள் வைத்திணைத்துக்
கண்காட்சிக் கானகுளம் (இந்த)

ஆறுமுக சாமிகோயில்
அதற்குமுன் னாலேவாயில்
அந்தநீட்டுக் களவுபோட்டு
அச்சடித்தாற் போன்றகுளம் (இந்த)

போற்று நல்லூர்க் கந்தசாமி
விற்றிருக்கும் ஆலயத்திற்
கேற்றபடி யாலமைந்த
ஏகாந்த மானகுளம் (இந்த)

வெற்றிவடி வேலர்வந்து
சற்றித்தீர்த்த மாடுதற்குச்
சற்றுமொரு குறையுமின்றி
தானேசமைந் திட்டகுளம் (இந்த)

பற்றிடுஞ் சரவணத்துட்
பங்கயம் மலர்ந்தாப்போல்
உற்றசிகர மேடையொன்று
உள்ளேயமைந் திட்டகுளம் (இந்த)

கங்காநதித் தீர்த்தத்தோடே
கலந்தங் கிருந்தாப்போலே
பொங்குசல ஓற்றுப்பெற்று
மூரண மதானகுளம் (இந்த)

குஞ்சரியும் குறமகளும்
 கூறுமிரு பக்கம்வந்தே
 தஞ்சநல்லூர் கந்த ரோடு
 தாழந்தீர்த்த மாடுங்குளம் (இந்த)

கோலநல்லூர்க் கந்தசாயி
 கொடுத்தவுத் தரவுபெற்றே
 சேவலும் மயிலுங்கூடிச்
 சென்றுதீர்த்த மாடுங்குளம் (இந்த)

புத்தர்களா யுள்ளவர்க்கும்
 பாரிலின்பந் தருவதற்கே
 சத்திவடி வேலங்குற்றுத்
 தானேதீர்த்த மாடுங்குளம் (இந்த)

வீரவாகு தேவர்வெற்றி
 மேவுமினை யோர்களோடே
 சேரவினை யாடிவந்து
 சேர்ந்துதீர்த்த மாடுங்குளம் (இந்த)

வாயில்வந்த படிசொலாமல்
 மற்றுமோர் பழுதிலாமல்
 கோயிலது காரிமனம்
 கொண்டபடி வாய்த்தகுளம் (இந்த)

முந்தமொரு காலுமிங்குள
 விந்தையைக் காணோமென்று
 மூர்த்திகரத்தைக் கேவர்பார்த்து
 தோத்திரஞ்செய் தேத்துகுளம் (இந்த)

தந்தைசிவ னாருடனே
 தாயுமையும் இடபமேறி
 வந்துபார்த்து மெந்தனுக்கு
 மகிழ்ச்சிசெய்ய வாய்த்தகுளம் (இந்த)

பேரான்தப் பஞ்சகம்

அறுசீர் கழிவெடிலடி விருத்தம்

பூதலமீ தெண்ணற் றபுறச் சமயங் களைல்லாம்
தீதகல தொடுவா யாறு செந்தி நதிபோ வதாகும்
மோதிடுஞ் சைவ மார்க்க முறுஞ்சமுத் திரம்போ வாகும்
ஆதலால் நல்லூர்க் கந்தன் அடியினை பணியாய்
நெஞ்சே. 1

ஆகம வணர்ச்சி யானு மனேக சாத்திரங் களாலு
மேகனெம் பெருமான் மஞ்ஞை ஏறிடுங் குழந்தை தானே
போக முத்திகள் கொடுக்கும் புண்ணிய நின்னை
யறிந்தேன்
வாகை நல்லூர்க் கந்தன் மலரடி வணங்கு நெஞ்சே. 2

உண்ண நல்லனுஞ் சுற்றி உடுக்கநல் வாடை போடே
வண்ணவா பரணம் தானும் மனையொடும் மக்கட்பேறும்
எண்ணவா ரெழுத்து மின்ப முத்தியு மீவா னந்தப்
பண்ணவன் நல்லூர் கந்தன் பதமலர் பணிவாய்
நெஞ்சே. 3

கன்மத் துக்கிடா யெல்லாக் கன்மழு நுகரு வித்தே
செண்மித்த உயிர்கட் கெல்லாச் சிறப்புந்தந் தாண்டு
கொள்வான்
நன்முத்திப் பேறுந் தந்து நமக்கருள் புரிவா ஸீற்றில்
தன்மத்து நல்லூர்க் கந்தன் தாளினைச் சார்வாய்
நெஞ்சே. 4

தந்தைதாய் குருவாய் நின்று தமைநினை வோர்கட்
கெல்லாம்
வந்தலூழ் வினையும் மாற்றி மரணத்துக் கீடா காமல்
சொந்த மாய்சேர்ந் தனைத்துச் சுகமனு பவிக்கச்
செய்வான்
எந்தை நல்லூரிற் கந்தன் இனையடிஇறைஞ்சு நெஞ்சே. 5

கப்பஸ் பாட்டு

ஏவாலோம் தத்தெய்தாம் ஏவாலோம்
 திருச்செந்தூர் பாலன்போல் தெற்பைக்குளம்
 உருச்சிறிய தெப்பங்கள் செய்து
 முழுநீர் உற்ற குளத்துள் அமைத்தே
 விருப்புடன் நல்லூர்க் கந்தன்
 மனைவி மாருடனே
 ஷேட்டுக்கை யாய்வந்து வீதிவலஞ் செய்தே
 பருப்பமுறக் கொலுவிருந்து
 பலககங்கள் தந்து
 பண்ணவர்கள் முனிவர்கள் பாங்கருற வேதக
 கருப்பமுறத் திருக்கோலங் காட்டியெல்லோர்க்குங்
 கதிதருவார் இக்கோலங் கண்டிறைறஞ்சவோமே
 ஏவாலோம் தத்தெய்தாம் ஏவாலோம்.

அற்றித்து.

மறுபவிடக்கவர்டுவபரிபால மாநாடு மாநாடு மாநாடு
 பத்து மாபி மதிக்கு பால நக்கு மாபி மாபி மாபி
 மாபி மாபி மாபி மாபி மாபி மாபி மாபி மாபி

ஒரிசு ஒரு முயன்சு சுகுமரியப் பூப்பு பூப்பு பூப்பு
 இங்கு ஒரு முயன்சு சுகுமரியப் பூப்பு பூப்பு பூப்பு
 முயன்சு சுகுமரியப் பூப்பு பூப்பு பூப்பு பூப்பு பூப்பு
 பூப்பு பூப்பு பூப்பு பூப்பு பூப்பு பூப்பு பூப்பு

பால்சாலி மாநாடு வாயை பால்சாலி மாநாடு வாயை
 மாநாடு வாயை
 வாயை வாயை காந்தையை காந்தையை வாயை வாயை
 காந்தையை காந்தையை காந்தையை காந்தையை வாயை வாயை
 காந்தையை வாயை வாயை வாயை வாயை

ஒவ்வொரு வாயை வாயை வாயை வாயை வாயை வாயை வாயை

தில்லையிலே ஆடுகிறான் சிவப்பிரகா சன்திரு
 நல்லையிலே ஆட்டுகிறான் நம்பிரகா சனவன்
 கலைப்பணியே இறைப்பணியாய்க் கண்டபிர காசன்
 மலைப்புறவே சுவரெல்லாம் வைத்தான்கை வண்ணம்
 ஒவியமாம் ஒன்றுதற்கே விடுவனவன் முச்சு
 உயிருள்ள வரையதை விடமாட்டான் பேச்சு
 சிற்பமுடன் சித்திரமும் கைவந்த தீரன்
 அற்புதமாய் உயிருட்டும் அழகதனைக் காணே.

சேந்தனின் ஏனைய வெளியீடுகள்

நாவலர் நாவலான இசைச்சித்திரம்
 சொக்கன்-சேந்தன்

பிள்ளைப் பாடல்

நல்லை நாற்பது

திருநல்லைப் பதிற்றுப் பத்து

